

தமிழ் தந்த கலைஞன்

- சேரன்

வர்ண. ராமேஸ்வரனின் அப்பா வர்ணகுலசிங்கம். குங்குமம், சந்தனம், நெற்றியில் துலங்க எங்களுரை ஊடறுத்துச் செல்லும் தெருவில் நிமிர்ந்த உடலும் நேர்கொண்ட பார்வையுமாய்த் தனது சைக்கிளில் வேகமாகச் செல்வதை நான் அடிக்கடி பார்த்திருக்கிறேன். எனினும் அவரது குரலையும் பாடலையும் கேட்ட நினைவில்லை.

ராமேஸ்வரனின் அண்ணா கலைஞானிங்கம் எனது அண்ணன் பாண்டியனின் வகுப்பு. அவரைக் கலைஞன் எனத்தான் எல்லோ

ரும் அழைப்பார்கள். நமக்கான கல்விக் கூடம் அப்போது மகா-ஜனக் கல்லூரி. திடீரென, 'இறந்தார்' என்ற செய்தி ஒருநாள் எங்கள் பாடசாலையில் பரவுகிறது. 'கலைஞன்' என்று அழைக்கப்பட்ட கலைஞானிங்கத்தை மறப்பது அத்தனை எளிதல்ல. அவர் பண்ணிசைப் பிரியர். அவருடைய தலை அலங்காரம் அக்காலத்தில் புகழ் பெற்றது. கலைஞனின் சாவீட்டுக்கு என்னை அண்ணா பாண்டியன் அழைத்துச் சென்றார்.

அந்த இரங்கல் நிகழ்வில் தேவார, திருவாசங்கள் பாடியவர்கள்

யார் என எனக்கு இப்போது நினைவில்லை, எனினும் தமிழ்ப் பண்ணிசையின் மீதான எனது ஈர்ப்பு அன்று மேலும் அதிகரித்தது என்பது நினைவில் இருக்கிறது. ராமேஸ்வரனின் சித்தம் குழம்பிய முகத்தையும் கண்ணீரையும் பார்த்த நினைவு என்னிடம் இன்னும் எஞ்சியிருக்கிறது.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவரும் புதுவை இரத்தினதுரையும் இசையிலும் பாடலிலும் பிரிபடா வடிவ முழுமையாக ஒன்றிணைந்ததை அறிந்தேன். புதுவை ஒரு காலத்தில் எனது அன்பு நண்பராகவும் தோழராகவும் இருந்தவர். எனினும் எம் பாதைகளும் அரசியல் கருத்தியலும் வேறு வேறு திசைகளில் சென்றுவிட்டன. பல சந்தர்ப்பங்களில் புதுவைக்கும் எனக்கும் இடையே தொடர்பைப் பேண ஒத்துழைத்தவர் ராமேஸ்வரன். புதுவையின் பாடல்களும் ராமேஸ்வரனின் குரலும் கண்ணனின் இசையும் சேர்ந்து உருவாகிய பாடல்களில் பல எங்கள் காலத்தில் எழுந்த உயர் தனிச் செவ்வியல் பாடல்கள் ஆகும். உணர்வின் ஆழத்திலும் சொல்லின் வசீகரத்திலும் இசையின் மேன்மையிலும் குரலின் விகசிப்பிலும் அவை ஈடு இணையற்றவை என்று நான் கருதுகிறேன்.

புதுவை தன் கவிதைகள் ஆங்கில மொழியில் வெளிவர வேண்டும் என விரும்பினார். ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பைப் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம்தான் செய்ய வேண்டும் என்பதும் புதுவையின் விருப்பமாக இருந்தது. இந்த விருப்பை ராமேஸ்வரன்தான் எனக்கும் செல்வா கனகநாயகத்துக்கும் தெரிவித்தவர். தான் உயிருடன் இருக்கும் போதே அவரது கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் வர வேண்டும் என்பது புதுவையின் விருப்பமாக இருந்தது. ராமேஸ்வரனின் குரலில் புதுவையின் பாடல்கள் பல செல்வாவின் விருப்புக்குரியவையாக இருந்தன. மொழிபெயர்க்கிற போது புதுவையின் பாடல்களை அடிக்கடி நானும் செல்வாவும் அவரது பல்கலைக்கழக அறையில் கேட்போம். புதுவையின் நல்லூர்க் கந்தன் பாடல்கள் ராமேஸ்வரனின் குரலில் செல்வாவின் மிகுந்த விருப்புக்குரியவையாக இருந்தன.

புதுவையின் கவிதைகள் பின்னர் நூலாக வெளிவந்த போது புதுவை இல்லை. அந்த நூலின் பெயர் Wilting Laughter: Three Tamil Poets. அதனை கனடாவின் மவென்சி பதிப்பகம் வெளியிட்டிருந்தது. நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வும் துஷி ஞானப்பிரகாசம் இயக்கிய Not By Our Tears எனும் எனது ஆங்கில நாடகமும் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக நாடக அரங்கில் 2010இல் நிகழ்ந்த போது ராமேஸ்வரன் எம்முடன் இருந்தார். புதுவை எம்மோடு இல்லை. புதுவையின் கவிதைகளும் அந்த நாடகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. அந்த நாடகத்தில் புதுவையின் கவிதையை துஷி ஞானப்பிரகாசத்தின் குரலிலும் சிந்தியா சிவாவின் ஆடலிலும் கேட்பதும் பார்ப்பதும் ஒரு அழகியல். ஆனால், நெகிழ்வு மிக்க அனுபவம். ராமேஸ்வரன் கண்ணீர் சிந்திய கணங்களில் அதும் ஒன்று.

நாயன இசையிலும் ராமேஸ்வரனுக்கு அளப்பரிய ஈடுபாடு இருந்தது. அதற்கு எங்கள் ஊர் ஒரு காரணமாக இருந்தாலும் வேறு பல காரணங்களும் இருந்தன. அவற்றில் முக்கியமான காரணம் கர்நாடக இசையின் பெருந்தெய்வமாகக் கொண்டாடப்படும் தியாகராஜரின் இசை ஞானமும் பாடல் வளமும் ஊற்றெடுத்தது அவர் நாளும் பொழுதும் கேட்ட நாயன இசையிலிருந்துதான். நாயனத்தை விட்டு விட்டுக் கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பேச முடியாதெனத் தெரிந்த மிகச் சில கலைஞர்களில் அவரும் ஒருவர். அளவெட்டி பத்மநாதன், மாவிட்டபுரம் பி.எஸ். ஆறுமுகம் பிள்ளை, அளவெட்டி சிதம்பரநாதன், எம்.பி. பாலகிருஷ்ணன், கோண்டாவில் கானமூர்த்தி, பஞ்சமுர்த்தி, சாவகச்சேரி பஞ்சாபிகேசன், அவர் மகன் இசைக் கலைஞன் நாகேந்திரன் போன்ற பல இசைக் கலைஞர்களின் உயிர் ரசிகர் அவர். நாயனம் உயர எழுப்பும் தொனியில் சீராகப் பாட முடியாதவர்களுக்கு சங்கீதம் தேவையில்லை என அவர் கருதினார்.

எனினும் மெல்லிசைக்கு அதனைப் பொருத்துவது கடினம் எனவும்

அவர் சொன்னார்.

பகடி, பகடியாக அவர் சொல்வார்: சேரண்ணா, நீங்கள் எழுதிற பாட்டுக்களில் நாயன வாடை வருது. சரிதான். எனினும் எனக்கு வேறு வகையான பாடல்களும் தாங்கோ என்பார். அவர் கேட்டதற்கு இணங்க நான் 'பூ விரிந்து கிடக்கிறது, 'தனிமையான இதயம் ஒன்று', ஆழக் கடலலையே யாரெண்ணிக் கோபமுற்றாய்', போன்ற பல பாடல்களை எழுதிக் கொடுத்தேன். அவை எல்லாமே இசையரங்கம் நிகழ்வில் அவர் குரலில் ஒலித்தன.

அவற்றை அவர் பாடுகிறபோது நேரில் கேட்ட அனுபவம் சிலிரக்க வைப்பது.

கோப்பாய் மாவீரர் தின நிகழ்வுக்காக அவர்கள் ஆக்கிய பாடல் ஈழத் தமிழரின் அற்புதமான பாடலாக என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கும். அது ஒரு சிறப்பான ஆனால் துயரங்களும் கொடுமைகளும் நிறைந்த காலம். இப்போது அந்தப் பாடலைக் கேட்கிற போது அது போரளிகள் எல்லோருக்காகவும் எழுதப்பட்டதாகவும் பாடப்பட்டதாகவுமே இசைகிறது. அப்பாடல் உருவான சூழல், அதன் வரலாறு பற்றி விரிவான கட்டுரையொன்றைப் பொன்னையா விவேகானந்தன் இந்த இதழில் எழுதியுள்ளார்.

ராமேஸ்வரனின் இசைப் புலமையை விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புக்குள்ளும் அவர்களது பாடல்களுக்குள் மட்டுமே குறுக்கிவிட முடியாது. குறுக்கி விடவும் கூடாது. அவரது பண்ணிசைப் பாடல்கள், கர்நாடக சங்கீதத்தில் அவர் குரலும் பாட்டும் வண்ணங்களும் எமக்குத் தந்த உச்ச அனுபவங்கள், மெல்லிசைப் பாடல்களில் அவருடைய இசைவும் இனிமையும் அழகும் என அவரது இசைக்கும் தமிழுக்குமான கொடை மிகப் பெரிது. அவற்றை ஒற்றைப் பரிமாணத்துக்குள் அடக்க முடியாது. ஆடல் அரங்கேற்றங்களில் அவர் பாட்டின் சிறப்புப் பற்றி இந்த இதழில் சங்கீதா செந்தூரன் எழுதியிருக்கிறார்.

என்னுடைய பல பாடல்களுக்கு அவர் இசையமைத்துப் பாடியிருக்கிறார். அவர் கேட்டுக் கொண்டதற்காகவும் பல பாடல்களை எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். 'பூ விரிந்து கிடக்கிறது முற்றத்திலே, போய் அணைக்க எங்களிடம் கைகளில்லையே' என்ற பாடல், இசைக்கு ஏது எல்லை' நிகழ்வில் அவரால் பாடப்பட்டது. இழப்பு, அகதி வாழ்வு, கொடுந்துயர், வலி என்பவை பற்றிய அந்தப் பாடலைப் பிற்பாடு இந்தியப் பாடகர் உன்னிக்கிருஷ்ணனும் ஓ.எஸ். அருணும் கூடப் பாடியிருந்தனர். எனினும் இந்தியப் பாடகர்களுக்கு அப்பாடல் எழுப்பும் வலியை உணரமுடியவில்லை. அந்த வலியின் அனுபவமும் அவர்க்கில்லை. அவர்கள் அற்புதமான பாடகர்கள்தான். எனினும் உணர்வின் ஆழமும் வலியும் தெரியாமல் சில பாடல்களை 'வெளியார்' பாடுவது மிகக் கடினம் என்பதை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். இந்தப் பாடல்களை நீங்கள் யூ ட்யூப்பில் கேட்கலாம்.

அந்த வகையில் எமக்கான இசை, எமக்கான பாடல்கள், எமக்கான நுண்கலைகளை நாம்தான் படைக்க வேண்டும். இரவல் குரலிலும் இரவல் படைகளாலும் இரவல் நாட்டியங்களாலும் எமது அடையாளங்களையும் தனித்துவத்தையும் நாம் உருவாக்க முடியாது.

நண்பன் ராமேஸ்வரன் இதனை நன்கு அறிந்தவர். அவரும் 'இசைக்கு ஏது எல்லை' நிகழ்வின் மூலம் நண்பர் சொர்ணலிங்கமும் இதனைத்தான் முயன்றனர். எனினும் நாம் செல்ல வேண்டியது நெடுந்தூரம். செல்வோம்.

cheran@thaiveedu.com

என்ற அப்பா

எனது மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் எல்லாமே எனது அப்பாதான். என்னையும், அண்ணாவையும் வழிகாட்டி வளர்த்த எங்கள் அப்பா.

எனக்கு பாட்டு, வீணை, கீபோர்ட், தமிழ், கொம்பியூட்டர், புகைப்படம் எடுத்தல் ஆகியவற்றுக்கு மட்டுமல்ல - ரொட்டி குழைத்தலுக்கும் கூட குருவாக இருந்தார். எனது கையைப் பிடித்து வழிகாட்டிய கடவுள் அவர்.

அவர் எப்பவும் சொல்லுவார் - 'எல்லாம் தெரிஞ்சு இருக்க வேணும்' என்று. அதேபோல் அவருக்கு எல்லாம் தெரியும். அவருக்குத் தெரிந்த அனைத்தும் எங்களுக்குச் சொல்லித் தருவார். இல்லாவிட்டால் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் என்பார். எங்கள் அம்மாதான் முதன்முதலில் கொம்பியூட்டர் சொல்லித் தந்தார் என்று கூறுவார். அடிப்படை அறிவைவிட, தன் முயற்சியில் தானாகவே கண்டுபிடித்து கற்றுக்கொண்டு மென்பொருள், வன்பொருள் வரைக்கும் எல்லாமே செய்வார்.

கடைசியாக அவர் இலங்கையில் இருந்தபோது, எனது பல்கலைக்கழகப் படிப்புக்குத் தேவையான மென்பொருள் ஒன்று தரவிறக்கம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவர் அங்கே இருந்து அதை இரவு பகலாக எனக்குச் சொல்லித் தந்து, அதைச் சிறப்பாகத் தரவிறக்கம் செய்ய உதவினார். ஆனால் அதுகூட தானாவே கண்டுபிடித்துத்தான் செய்து தந்தார்.

நாங்கள் சிறுவர்களாக இருந்தபோதிருந்து அப்பாவும் அம்மாவும் எங்களை தமிழ் வகுப்புக்கு அனுப்பி எம்மைப் படிப்பித்தார்கள். அதைச் செயற்பாட்டில் கொண்டுவருவதற்காக வீட்டில் தமிழில் கதைக்கவைத்து, எல்லோரிடமும் பேசவைப்பார். சில நேரம் நானும் அண்ணாவும் ஆங்கிலத்தில் கதைத்தால், 'தமிழில் கதையுங்கோ' என்பார். அதைப்போல பாட்டு வகுப்பில் எல்லோருக்கும் தமிழில் குறிப்புகள் தருவார். தமிழ் தெரியாட்டியும் அவரே மாணவர்களுக்குத் தமிழை விளங்கப்படுத்தி கற்றுத் தருவார். அவரும் ஒவ்வொரு பாட்டுக்கும் அதன் பொருள் என்ன என்றும் விளங்கப்படுத்துவார். உதாரணத்துக்கு, 'ஏறுமயில் ஏறி விளையாடு முகம் ஒன்றே' என்ற திருப்புகழை ஆங்கிலத்தில் எழுதினால், அதனைப் பாடும்போது 'ஏறுமயில்' 'எருமையில்' ஆகிவிடும் என்றும், முருகன் ஒருபோதும் எருமையில் ஏறவில்லை என்றும் கூறுவார்.

தனது மாணவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாடு, கலாச்சாரத்தைத் தொடரவேண்டுமென்பதற்காக மாணவிகளை, பொட்டு வைக்கச் சொல்லுவார். அதேபோல் நான் தினமும் பள்ளிக்கும், தற்போது பல்கலைக்கழகத்துக்கும் கூட பொட்டு வைத்துக்கொண்டுதான் எப்பவும் போவேன்.

மேலும், அவர் சிறியவர்களிலிருந்து பெரியவர்கள் வரைக்கும் எல்லோரையும் சரிசமனாகவே எப்பொழுதும் பார்ப்பார். தன்னை ஒரு பெரிய குருவாகவோ, கலைஞராகவோ கருதுவதில்லை. எல்லோரிடமும் விருப்பம் கேட்டு அதை மதித்து முடிவுகளை எடுப்பார். உதாரணத்துக்கு நான் 2ம் வகுப்பு படிக்கும் சிறுமியாக இருந்த

- காயத்ரி ராமேஸ்வரன்

போது, எனக்கு ஆங்கிலம் அவ்வளவாகத் தெரியாது. என்றாலும் அப்போது அவர் செய்து கொண்டிருந்த வேலை ஒன்றில் எழுத்துப் பிழைபார்க்க என்னைக் கேட்டார். நானும் எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சொன்னேன். அவரும் அதைக்கேட்டு சரிபிழை பார்த்தார். அப்பாக்கும் தெரியும் எனக்கு அவ்வளவிற்குத் தெரியாது என்று. ஆனாலும் அவர் என்னையும் சேர்த்து முக்கியமானவளாக என்னை உணரவைத்தார். அவர் எப்பவும் என்னிடமும், அண்ணாவிடமும், அம்மாவிடமும் கேட்பார்: 'இப்படிச் செய்யட்டா அல்லது இப்படிப் போடலாமா?' என்று நானும் சொல்வதைக் கேட்டு 'ஓ! நான் அப்படி யோசிக்கவில்லை... அது நல்ல ஐடியா' என்று எனது கருத்தை ஆமோதிப்பார்.

அப்பா தான் கலந்துகொள்ளும் ஒத்திகைகளுக்கும், நிகழ்வுகளுக்கும் என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போவார் - தான் எப்படி அதற்கு வேலைசெய்கிறார் என்பதை நான் அதைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக. அவர் பங்குபற்றும் நிகழ்வுக்குப் போக முதல் ஆயத்தம் செய்யும்போது, சுருதி எந்த அளவில் பாட இருக்கின்றாரோ அதைக் கேட்பார் - காதில் சுருதி கேட்டுக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். அவர் செய்கிறது எல்லாமே சரியானதாக இருக்கவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார். அதேபோல் நாங்களும் இருப்போம் என்ற நம்பிக்கையில் இருப்பார்.

அவருடைய மனசு பெரிசு. எல்லோருக்கும் உதவி செய்யவேண்டும் என்று செய்வார். யார் என்ற விபரம் தெரியாமலேயே உதவி முன்னிற்பார். அதில் அவருக்கு ஒரு பயன் இருக்கும் என்று ஒரு நாளும் கனவில் கூட நினைக்க மாட்டார். எல்லோரும் நல்லாக இருக்கவேண்டும் என்ற நினைப்பில் எல்லாம் செய்வார். யாரையும் புண்படுத்த விரும்பமாட்டார். எல்லோரையும் மகிழ்விக்க வேண்டும் என்ற கணிப்பில் இருப்பார். ஒரு விஷயம் உண்மையா என்று சரிபார்த்துத்தான் மற்றவர்களோடு பகிர்ந்துகொள்வார் - யாரையும் புண்படுத்தக் கூடாது என்று. எல்லோரையும் பார்த்து கதைத்து, சிரித்துத்தான் அனுப்புவார்.

அவர் செல்லும் அனைத்து இடங்களும் கலகல என்று இருக்கும். பொதுவாக எமது குடும்ப உறவுகள் ஒன்றுகூடும் வேளைகளில் அப்பா அந்த இடத்துக்கு வந்தபின்தான் அந்த இடமே கலகலப்பாக மாறும். இனி...

அவரை எனது முன்மாதிரியாகத்தான் பார்த்து வளர்கிறேன். வளருவேன். அவர் நினைத்து இருந்த எல்லா முயற்சிகளையும் பார்த்து நானும் அண்ணாவும் கொண்டு நடத்த விரும்புகின்றோம்

அவர் எப்பொழுதும் எனக்குள் இருப்பார் - அவரது அன்பு உறவு கனிமும், அபிமானிகளிடமும் இருப்பார். அதை நினைத்து நான் மகிழ்வுடன் இருக்கிறேன்.

Words to Appa

- Kumaran Rameswaran

What has happened to my Appa, was very unfortunate. And if I had the power to turn back time and change the course of the events that happened, I would definitely go back and tell you that I loved you one last time, because I feel like I never said it enough while you were here.

I like to believe that there are different universes with different things happening in them. I like to believe that in another universe, you got better. I like to believe that we are facetimeing you at the hospital right now, with you awake and laughing, telling me that you couldn't wait to be home. I like to believe that the moment you come back home, you'd start chewing me out for not practicing music, and I just roll my eyes at you. This universe unfortunately isn't that universe, but that's okay.

Because my Appa has done a lot in this universe, and he is now rest-

ing, happy and proud of everything he's done. He is a shining star that will always look after us, whether he is with us, or not. He actually came in my dream a few days ago. It was a memory of the both of us at a music program. I was balancing the sound while he was singing on stage. Once we were leaving the hall, I broke down into tears, hugged him and asked him, 'people are saying that you died, is that real?' He just laughed and said 'illa da, inga thaan irukiren'.

If that's the case Appa, I'll say it this right now, Appa I love you, I know that you are happy up there with Aththai, Periyappa, Periyamma and Appappa and when I see you again I'm going to give you a big hug, because I will miss you.

அவர் கனவை

நனவாக்க

முடியும்

- வைரமுத்து
சொர்ணலிங்கம்

என் அருமை நண்பர் வர்ண. ராமேஸ்வரன் அண்மையில் இலங்கை சென்ற போது பல இசை உபகரணங்களை வாங்கிச் சென்றார். அவை அவர் இசைப் பதற்காகவல்ல. தாயக மக்களுக்கு, அவர்கள் தங்கள் பலத்தில் நிற்பதற்கான பொருண்மிய முயற்சிகளில் உதவுவதற்கான உபகரணங்கள் அவை. என்னிடமும் வந்து கணினிகளுக்கான உதிரிப் பாகங்கள் சில வாங்கித் தரவேண்டும் என்று அன்புடன் கேட்டார். அவர் கேட்டால் நான் மறுக்க முடியுமா? எனவே அவருக்கு கணினிப் பாகங்கள் வாங்குவதற்கு உதவியதுடன் நானும், இரண்டு கணினிகளை வல்வைத் தையல் ஆலைக்குக் கொடுத்து விட்டேன். அடிக்கடி அந்த ஆலைக்குச் சென்று அங்கே உற்பத்தியை எப்படிச் சீர் செய்யலாம் என கருத்துக்களை சொல்லுமாறும் கேட்டிருந்தேன். வல்லை ஆலைக்கு சென்றவர், இறுதியில் அதன் அங்கமாகவே மாறிவிட்டார்.

பல திட்டங்களைப் போட்டிருந்தார். திடீரென இல்லாமல் போய் விட்டார்.

அவரை முதலில் நான் சந்தித்த அந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

மாவீரர் நாளில் முதன்முதல் மாவீரர் துயிலும் பாடலைக் கேட்ட போது என்னையும் அறியாமல் கண்ணீர் பெருகியது. அந்தக் குரலில் அத்தனை பாவமும் சோக உணர்வுகளும் திரண்டு உயிர் மிகு பாடலாக எம்மை உருக்கிற்று. உச்சக்குரலில் அவர் பாடிய போதும் கூட குரல் சோக ரசத்தை பிழிந்தது. இப்படி ஒரு பாடகன் நாட்டில் எம்மிடையே இருக்கிறானா என வியந்தேன்.

பின்பு நல்லைக் கந்தன் பாடல் வெளிவந்தது. அதிலும் அதே குரல். பாடல்கள் அனைத்துமே உச்சக் குரல் உச்ச ஒலி. ஆனால் கேட்பதற்கு மிகவும் இதமாக இருந்தது. அவர் குரலும் பாடலும் எனக்குச் சீர்காழியை நினைவுக்கு கொண்டு வந்தது. அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என நெடு நாளாக விரும்பினேன்.

1994ம் ஆண்டு 'வானவில்' நிகழ்வில் எம்மவர் இசை என நமது கவிஞர்கள், பாடகர்கள் எனத் தெரிவு செய்து நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கமைக்கும் போது ராமேஸ்வரனின் 'நல்லைக் கந்தன்' பாடல் தொகுப்பிலிருந்தும் ஒரு பாடல் பாடப்பட்டது. பிற்பாடு, 2000ம் ஆண்டு 'இசைக்கு ஏது எல்லை' எனும் புதிய இசை நிகழ்வு தொடங்கியபோது அந்த அற்புதமான பாடகனை இசைக்கு ஏது எல்லையில் பாட வைக்க வேண்டும் என மனதில் நினைத்துக்

கொண்டேன். 2001ம் ஆண்டு என நினைக்கிறேன். அந்தப் பாடகர் வர்ண. ராமேஸ்வரன் மொன்றியலுக்கு வந்து விட்டார் என அறிகிறேன். அங்கும் இங்கும் எங்கும் தேடி அவரின் தொலைபேசி இலக்கத்தை எடுத்து அவருடன் தயக்கத்தோடு கதைக்கிறேன்.

அவர் பெரிய பாடகர். என்னை அவருக்குத் தெரிய நியாய மில்லை. நேரில் சென்றாலாவது பரவாயில்லை. சிறு துணிவுடன் கதைக்கிறேன். நான் இசையரங்கத்திலிருந்து பேசுகிறேன். நாங்கள் ஓர் இசை நிகழ்வு செய்கிறோம். எங்கள் சொந்தப் பாடல்கள். ஆனால் இதில் கர்நாடக இசையும் இருக்கும். நீங்கள் கட்டாயமாகப் பாடவேண்டும் என வேண்டினேன். அவரோ மிகவும் சாந்தமாக, 'பாடலாம் எப்போ நிகழ்வு' எனக் கேட்டார். திகதியை சொன்ன வுடன் 'அந்தத் திகதியில் கொஞ்சம் சிக்கல். ஏனென்றால் கனடா வரமுதலே சங்கமம் நிகழ்வில் பாடுவதற்கு ஒப்புக் கொண்டு விட்டேன். அது முடிந்ததும் அடுத்த நிகழ்வாக இசைக்கு ஏது எல்லையில் பாடுகிறேன்' என்றார். திகதியைக் குறித்து கொண்டோம். பாடல்களை உங்களுக்கு அனுப்பி விடுகிறேன் என்றேன். அனுப்புங்கள். ஆனால் என்னிடமும் புதுவை அண்ணாவின் பாடல்கள் நிறைய இருக்கின்றன என்றார். சரி எனக் கூறி மகிழ்வுடன் விடைபெற்றுக் கொண்டோம்.

2002ல் நான்காவது இசைக்கு ஏது எல்லையில் பாடியதோடு அவரின் இசையரங்கத்தோடான பயணம் தொடங்கியது. எங்கள் மண் மீதும் எங்கள் இசை மீதும் மிகுந்த பற்று வைத்திருந்ததால் இசையரங்கத்தின் முயற்சி மீது அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. பொதுவாக, இசைக்கு ஏது எல்லை நிகழ்வில் ஒருமுறை தான் ஒருவர் பாடியிருப்பார். ஆனால் இசைக்கு ஏது எல்லையில் நான்கு தடவை பாடியிருந்தார் வர்ணா. வருடத்திற்கு இரண்டு தடவை நடக்கும் இசைக்கு ஏது எல்லையின் ஒத்திகையின்போது அவர் எப்போதும் வருவார். ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் இரண்டு அல்லது மூன்று புதிய பாடல்களைச் சேர்ப்போம். அதைப் பாடுவதிலிருந்து இடை இசை சேர்க்கை, விரிவாக்கிப் பாடுதல், நிரவல் போன்ற பல விடயங்களிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு ஆலோசனைகளையும் கற்பனைகளையும் தாராளமாகத் தருவார்.

2004ல் கடற்கோள் வந்தபோது அதற்காக 'கடலை கடல் அலையே' என்ற பாடலை இசையரங்கத்தின் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்திற்கு வந்திருந்து பாடல் எழுத்திலிருந்து இசையமைப்பிலிருந்து பாடியது வரை முழுப் பங்களிப்பையும் வழங்கினார். இப்படியாக இசையரங்கத்தின் தூணாக விளங்கியவர் இசையரங்கத்தின் இசைத்தட்டுக்களிலும் மூன்று பாடல்களைப் பாடியிருக்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் வர்ணாவை ஒரு பாடகனாகத்தான் நான் அறிந்திருந்தேன். ஆனால் அவர் ஹார்மோனியம் நன்றாக வாசிப்பார். மிருதங்கம் தான் அவர் இசையின் ஆரம்பம் எனவும், இந்தியா சென்று திரு. பக்தவத்சலத்திடம் மிருதங்கத்தில் மேலதிக பயிற்சி பெற்றார் எனப் பின்னர் தான் அறிந்து கொண்டேன். தபேலா வாசிப்பார், வீணை வாசிப்பார், வயலினும் வாசிப்பார். அவர் ஒரு பல்கலை வித்தகர். வர்ணம் இசைக் கல்லூரியை நிறுவிப் பல மாணவர்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர் இசைப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. கணினியைப் பயின்றார். ஒலிப்பதிவைப் பயின்றார். தனது வீட்டிலேயே ஓர் ஒலிப்பதிவுக் கூடத்தை நிறுவினார். பாடல்களைத் தானே உருவாக்கி ஒலிப்பதிவு செய்து வெளியிட்டார். கூடவே கணினியின் மென்பொருட்கள் பலவற்றைத் தானாகவே பயின்று வடிவமைப்பிலும் ஈடுபட்டார்.

2013ம் ஆண்டு இசையின் மகத்துவம் பற்றி வானவில் நிகழ்விற் காக நான் எழுதி, இயக்கிய இசைநாடகத்தில் இசை கற்பிக்கும் குருவாக வந்து சாதாரண பாடகன் ஒருவனுக்கு எங்கள் பாரம் பரிய செவ்விசையின் மகத்துவத்தை புரியவைக்கும் பாத்திரமேற்று நடத்து அனைவரினதும் மிகபெரிய பாராட்டைப் பெற்றார். இத் தனை ஆளுமைகளைக் கொண்ட ஒருவனை ஏன் ஆண்டவன் எங் களிடமிருந்து பிரித்தார்?

மாவீரர் துயிலும் பாடலைப் பாடியதோடு மட்டுமல்லாது தாயக விடுதலைக்காக உழைத்தவர் என்பதால் மண்ணையும் அந்த மக் களையும் வெகுவாக நேசித்தவர் அவர். போராட்டம் முடிந்தபின் பலவகையிலும் அல்லலுறும் மக்களுக்காகத் தனது உழைப்பை யெல்லாம் தாரை வார்த்தவர். அவரின் எண்ணமெல்லாம் எப்போ தும் அந்த மக்களைச் சுற்றியே இருந்தது. பல திட்டங்கள் அவர் வசமிருந்தன. கடைசித்தடவை அவர் சென்றபோது எங்கள் ஊரி லுள்ள தையல் ஆலையையும் கவனிக்குமாறு கேட்டிருந்தேன்.

புலம்பெயர் உடுப்பிட்டி மக்கள் ஊரிலே ஒரு தையல் தொழிற் சாலையை நிறுவி உடுப்பிட்டியைச் சுற்றவுள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்குகிறார்கள். அங்கே வாழும் மக்கள் போராட்ட காலத்தில் ஓடித்திரிந்ததாலும் யாரோ கொடுக்கும் உத வியில் உழைத்தால் முன்னேறலாம் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் வாழ்கிறார்கள். அதனால், வர்ணாவை அடிக்கடி அங்கு சென்று

எப்படி அவர்களை ஊக்குவிக்கலாம் என உபாயங்களை வழங் குமாறு கேட்டிருந்தேன். அந்த தொழிற்சாலைக்குச் சென்றவர் அதன் அங்கமாகவே மாறிவிட்டார்.

நிர்வாகத்தோடு செயல்முறைகளை விவாதித்தார். தொழிலாளர்க ளோடு இயல்பாகப் பழகினார். அந்தத் தொழிற்சாலை வரப்பிர சாதமென நம்பினார். அடிக்கடி அங்கு சென்று அதை முன்னேற்று வதில் அயராது பாடுபட்டார். இத்தனைக்கும் காரணம் அவர் மண்மேல் வைத்த பற்று. அங்கே பல இளைஞர்களோடு ஆர்வத் துடன் பணி புரிந்தார். அவர்களை வைத்து ஒன்னைன் மாக்கெற் றிங் செய்ய வேண்டுமென யோசித்தார். அதற்கு ஒரு கம்பனியை வர்ணம் எனும் பெயரில் தொடங்கித் தமக்கென ஆடைகளை, தமக்கான இலச்சினையுடன் தயாரித்து உலகெங்கும் விற்பனை செய்யவேண்டும் எனத் திட்டம் தீட்டினார். அதற்காக 'வர்ணம் கிரி- யேசன்ஸ்' என ஓர் இலச்சினையை வடிவமைத்தார். வெவ்வேறு துணிகளில் வெவ்வேறு அளவுகளில் 20 கொசுவு சட்டைகளை (T-Shirts) தைத்து எடுத்துக் கொண்டு கனடா வந்தார். அவரின் இசையாளுமையால் உலகமெங்கும் வாழும் தமிழர்களோடு உற வைப் பேணி வந்ததால் பல நாடுகளுக்கும் ஆடைகளை விற்க முடியுமென அவர் ஆணித்தரமாக நம்பினார். ஆனால் இன்று திடீரென எம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார்!

தாயகத்தில் சிறு தொழிற்சாலைகள் பலவற்றை உருவாக்கவேண் டுமென நினைத்தார் அவர். இளைஞர்களை வளர்த்தெடுக்க தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, இசைக்கல்லூரி என உருவாக்க வேண் டும் எனப் பல திட்டங்களோடும் இருந்தார். இயற்கை விவசாயப் பண்ணைகள் பல உருவாக்கப்படவேண்டும் என ஆசைப்பட்டார்.

அவரை மதிப்பவர்கள் அவரை நேசிப்பவர்கள் உலகெங்கும் பரந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டால் அவர் கனவை நனவாக்க முடியும். அவர் கனவில் ஒரு பகுதியை யாவது நிறைவேற்றினால் அவரின் ஆன்மா சாந்தியடையும்ல்லவா!

sornalingam@thaiveedu.com

வர்ண இராமேஸ்வரன் - தணியாத தாயகப்பற்று

ந ழுத்துக் கலை உலகைப் பெரிதும் பாதித்த அண்மைக் காலச் செய்தி மாபெரும் இசையாளுமையாகத் திகழ்ந்த வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களின் மறைவே. ஒரு சாதனையாளனாகவே தமிழர்களிடையே வலம்வந்து கொண்டிருந்த இவரின் இழப்பு எல்லோராலும் பேரிழப்பாகவே உணரப்பட்டிருக்கின்றது.

தாயகத்தில் புகழ்பூத்த இசைப்பாரம்பரியத்தில் பிறந்த வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்கள் தாயகத்தில் ஆற்றிய கலைப்பணிகளைத் தொடர்ந்து 1996ம் ஆண்டளவில் நோர்வேக்கும் புலம் பெயர்ந்தார். தொடர்ந்து 1998ம் ஆண்டு கனடாவுக்கும் பெயர்ந்து மொன்றியலில் குடியேறினார். பின்னர் இரண்டாயிரத்தின் தொடக்

கங்களில் ரொறன்ரோவில் குடியேறித் தன் இசைப் பணிகளை தொடர்ந்தார்.

இவ்விடத்தே எனக்கும் அவருக்குமிடையே உறவையும் நாம் இணைந்து மேற்கொண்ட சில பணிகளையும் இங்கே பதிவு செய்து சிறப்பாக இருக்கும் எனக் கருதுகின்றேன்.

நான் கனடியத் தமிழ் வானொலியின் ஒலிபரப்பாளனாகத் திகழ்ந்த அப்பொழுதுகளில் அரங்க நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து வழங்குவதுண்டு. வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களின் நிகழ்வுகளைத் தொகுத்து வழங்கும் வாய்ப்புகள் பல கிடைத்தது. அதன்வழியே இருவருக்கும் நட்பு உருவானது. தொடர்ந்து எமது வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலும் அவர் பங்குபற்றினார்.

2008ல் கனடியத் தமிழ் வானொலி தொடர்பில் சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபோது, நான் முடிவுகளை எடுப்பதில் எனக்கு மிகவும் உறுது

- பொன்னையா விவேகானந்தன்

ணையாக இருந்தவர் மட்டுமன்றி, கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் வானொலி தொடர்பில் அனுப்பிய செய்தியையும் என்னிடம் சேர்த்தவர் இவரே.

CMR வானொலிக் கலையகத்தில் கனடியத் தமிழ் வானொலி இயங்கியபோது, இருவருமாகச் சேர்ந்து இசையும் இலக்கியமும் என்ற வகையில் பல வானொலி நிகழ்ச்சிகளைச் செய்திருந்தோம். பொருத்தமான பாடல்களைத் தெரிவுசெய்து அவற்றின் இலக்கியச் சுவையை நான் கூற, அவர் அப்பாடல்களின் இசை நுட்பங்களை அழகாகக் கூறுதோடு, ஒரு பாடலைப் பல வடிவங்களில் பாடிக் காட்டுவார். இது பலராலும் பாராட்டப்பட்ட நிகழ்ச்சியாக அமைந்தது.

தாயக விடுதலை சார்ந்த சில அரங்க நிகழ்வுகள் சிலவற்றை இருவரும் இணைந்தே முன்னெடுத்திருக்கின்றோம். 2018ல் நடைபெற்ற மாவீரர் நாள் நிகழ்வில் நான் நிகழ்த்திய நாடகத்துக்கு முழு இசை வடிவத்தையும் இவரே அமைத்திருந்தார்.

நாம் இருவருமான இணைந்து சங்கஇலக்கியப்பாடல்கள் பலவற்றைச் சிறுசிறு நாட்டிய நாடகங்களாக உருவாக்க வேண்டும் எனவும் பேசியிருந்தோம்.

கலையில் ஆளுமை மிக்க எல்லோராலும் அதைச் சிறப்பாகக் கற்பிக்க முடியாது. இவர் சிறந்த ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தார். இசைத்துறையிலும் மிருதங்கக்கலையிலும் கணிசமான மாணவர்களைக் கனடாவில் உருவாக்கியிருந்தார். நட்சத்திர விழா உட்பட, பல அரங்குகளில் அவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேறியிருக்கின்றன. இவர் உலகளாவிய வகையில் பயணம் செய்து பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள வேண்டியிருந்ததனால் தொடர்ச்சியாக நேரடியாக வகுப்புகளை நடத்துவதில் சிரமங்களை எதிர்கொண்டார். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இணையவழியில் கலை வகுப்புகளை ஆரம்பித்தார். தொற்றுநோய் பேரிடர்க்காலத்தின் பின்னர்தான் பலரும் இணைய வழிக் கல்விக்கு முதன்மை கொடுத்தனர். கனடாவில் தமிழரிடையே இணையவழி கலைக்கல்வியை முதலில் தோற்றுவித்தவர் இவரே. இவருக்கு உலகெங்கும் மாணவர்கள் இருந்தனர்.

இளவயதிலே சிறந்த இளங்கலைஞராக வலம்வந்த இவர், தாயக விடுதலைப் பாடல்களைப் பாடுவதற்காக அழைக்கப்பட்ட நிகழ்வு இவ்விடத்தில் நினைவுகூரத்தக்கது.

இவர் பல தாயக உணர்வூட்டும் பாடல்களைப் பாடியிருப்பினும் இவர் பாடிய முதல்பாடல் 'தாயகக் கனவுடன் சாவினைத் தழுவிய சந்தனப் பேழைகளே' என்பதுதான். எனினும் முதலில் வெயியான பாடல் 'தாயக மண்ணின் காற்றே' என இவர் ஒரு செவ்வியல் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவர் மாவீரர் துயிலுமில்லப் பாடலைப் பாடிய தகவல்கள் சிலவற்றை நான் அறிந்திருப்பினும் அவற்றைச் இந்நாட்களில் சான்றுகளுடன் சேகரித்துக்கொள்வதில் எனக்குச் சிக்கல்கள் இருந்தன. எனினும் திரு. கமலேஷ் என்பார் எழுதிய தகவல்களையும் நான் அறிந்தவற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு கீழ்க்காணும்

செய்திகளைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இந்திய இராணுவம் முற்றாக வெளியேறிய பின்னர், விடுதலைப் புலிகள் யாழ். மாவட்டமெங்கும் முகாம்களை அமைத்து இயங்கினர். இந்நாட்களில்தான் கோப்பாய் மாவீரர் துயிலும் இல்லமும் உருவாக்கப்பட்டது. மாவீரர் நிகழ்வின் முதன்மையை நன்குணர்ந்த விடுதலைப் புலிகள், அதனை ஒப்பற்ற உணர்வுட்டும் நிகழ்வாக்கும் முயற்சியில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டனர். இதன் ஒரு வடிவமே மாவீரர் துயிலுமில்லப் பாடல். இந்தப் பாடலைப் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் எழுத, இசையமைப்பாளர் கண்ணன் உணர்வுபூர்வமான இசையை அமைத்திருந்தார். இனிப் பாடுவதற்கு ஒரு பாடகரைத் தெரிவுசெய்ய வேண்டும்.

1992ம் ஆண்டில் வன்னிக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான பயணப் பாதையாக இருந்தது கிளாலிக் கடற்பரப்புதான். இதில் இராணுவத் தாக்குதல்கள் அதிகமாகவே இருப்பதிக்குமான பயணத் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் வன்னியில் வாழ்ந்து வந்த சாந்தன் போன்ற பாடகர்கள் யாழ்ப்பாணத்துக்குச் செல்லமுடியாத நிலை.

இந்நிலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு பாடகரைத் தெரிவுசெய்யலாம் என்ற முடிவுடன், நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட பாடகர் பட்டியலை ஆய்வு செய்தனர். இதில் அக்காலத்தில் மிகப் பிரபலமாகத் திகழ்ந்த பாடகர்களும் அடக்கம். இந்தப் பட்டியலில் இடம்பெற்றிருந்த இளம் இசைக்கலைஞரான வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களின் குரலை புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள் தெரிவு செய்கின்றார். விடுதலைப்புலிகளின் தலைமையும் அக்குரலை அங்கீகரிக்கவே, வர்ண. இராமேஸ்வரனுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்படுகின்றது.

வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்கள் முதன்முதலாகப் புதுவை இரத்தினதுரையைச் சந்திக்கும் பொழுது அது. வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களுக்கு விபரங்களைக் கூறிய பிறகு, துயிலுமில்லப் பாடலைப் பாடிக்காட்டுமாறு புதுவை அவர்கள் கேட்க, இவர் பாடுகின்றார். மீண்டும் மீண்டும் பாடிக் காட்டுகின்றார். இவ்வாறு இவர் பாடுகின்றபோது,

எங்கே எங்கே ஒருதரம் உங்கள் விழிகளை இங்கே திறவுங்கள் ஒருதரம் உங்களின் திருமுகம் காட்டியே மறுபடி உறங்குங்கள்

என்ற வரியைக் கேட்கும்போது தான் புல்லரித்துக் கண்கலங்கியதாக புதுவை ஒரு செவ்வியில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இச்சந்திப்புக்கு மறுநாளே பாடல் ஒலிப்பதிவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒலிப்பதிவுக்கூடத்தில் இசையமைப்பாளர் கண்ணன் ஆர்மோனியம் வாசிக்க, கலைஞர் சதா வேல்மாறன் தபேலாவும் கலைஞர் ஜெயராமன் வயலினும் இசைக்க ஒலிப்பதிவு ஆரம்பமானது. கூடவே கூட்டுப்பாடகர்களாக மேஜர் சிட்டு, ராதிகா, மணி மொழி ஆகியோரும் இணைய பாடல் ஒலிப்பதிவு அதிகாலை 3 மணிக்கு நிறைவடைகின்றது.

1992 மாவீரர் வாரத்தின் நிறைவுநாளான 27ம் நாள், வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட, அவர் காலைப்பொழுதில் புதுவை அவர்களைச் சந்திக்கின்றார். வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்களை ஆரக் கட்டித் தழுவிய புதுவை பாடலின் சிறப்பை விதந்துரைக்கின்றார். அவ்வேளை அங்கு வந்த காக்கா அண்ணை என்று அழைக்கப்பட்ட தளபதிகளில் ஒருவர், இப்பாடல் தலைவராலும் பெரிதும் வியக்கப்பட்ட செய்தியைக் கூறுகின்றார். பின்னர் திரு. தமிழ்ச்செல்வனும் அங்குவந்து வர்ண. இராமேஸ்வரனைப் பாராட்டுகின்றார்.

பின்னர் எல்லோருமாக இணைந்து கோப்பாய் துயிலுமில்லத்துக்குச் செல்கின்றனர். பகல் 12 மணி. கோவில்கள் அனைத்திலும் ஒரேநேரத்தில் மணியொலிக்க, நெய்விளக்கேற்றப்படுகின்ற நேரம். துயிலுமில்லப் பாடல் கோப்பாய் துயிலுமில்லமெங்கும் பரந்தொலிக்கின்றது. அங்கு நின்றிருந்த வர்ண. இராமேஸ்வரனும் இணைந்தே பாடுகின்றார். கல்லும் கரைந்துருகும் வண்ணம் அங்கு அந்தப்பாடல் முதன்முதலில் ஒலித்தது.

பின்னாளில் இந்தத் துயிலுமில்லப் பாடல் உலகெங்கும் பரந்து,

தமிழர் உள்ளமெல்லாம் ஒலிக்கப் போகின்றது என்பதை அன்று பலரும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இந்தப் பாடலின் பின்னர், பல்வேறு பாடல்களை தாயகவிடுதலைக்காக இவர் பாடியிருக்கின்றார். 1992ல் வெளியான விழித்தெழுமோம் என்ற இறுவட்டில் 'புறமொன்று தினம் பாடும் பெண்புலிகள்' என்ற பாடலையும் கரும்புலிகள் இறுவட்டில், 'தாயக மண்ணின் காற்றே என்மீது வீசம்மா', 'எதிரியின் குருதி குளிப்போம்' என்ற பாடலையும் பூநகரி வெற்றிச் சமர் என்ற ஒலிநாடாவில் 'அப்புக்காமி பெற்றெடுத்த லொக்கு பண்டா' என்ற பாடலையும் பாடினார்.

பின்னர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் பாடல்வரிகளுடன் திசையெங்கும் இசைவெள்ளம், ஊர்போகும் மேகங்கள், நல்லைக் கந்தன் பாடல்கள் என்ற இசைத்தொகுப்புகளை உருவாக்கினார். இவை மக்களிடையே பெரும் வரவேற்புப் பெற்றன.

உள்ளூரிலே இடம்பெயர்வு இடம்பெற்றபோது இவரும் இவருடைய நண்பர் சடகோபனும் எழுதிய பாடலே 'வேப்பமரக் காற்றே நிலில்லு'. இந்தப் பாடல் இடம்பெயர்ந்து துன்புற்ற மக்களின் வலிகளை வெளிப்படுத்தும் துயரப் பாடல்.

இடையே இசைநுட்பங்களைக் கற்றறிவதற்காகத் தமிழகம் சென்ற வர்ண. இராமேஸ்வரன் திரு. காசி ஆனந்தன் அவர்களைச் சந்தித்தார். அங்கும் அவர் வரிகளில் எழுதப்பட்ட பாடல்கள் சிலவற்றைப் பாடினார். அதில் 'பொங்கியெழும் கடலலையை எதிர்த்து நின்று' என்ற பாடல் முக்கியமானது.

1995ன் பின்னர், புலம்பெயர்ந்த தன் இசைப்பணிகளை இடையறாது தொடர்ந்தார். பின்னாளில் இவர் நூற்றுக்கமேற்பட்ட மெல்லிசைப் பாடல்களைப் பாடியிருக்கின்றார். அவற்றில் 'மறந்து போகுமோ மண்ணின் வாசைன்', 'வாசலிலே அந்த ஒன்றைப் பணைமரம்', 'ஊருக்கு மீளும் கனவு உனக்கில்லையா தமிழா' என்ற பாடல்கள் பெருஞ்சிறப்புப் பெற்றவை.

வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்கள் கனடாவில் வாழ்ந்திருந்த போதிலும் 'ஊருக்கு மீளும் கனவு உனக்கில்லையா தமிழா' என்ற பாடல்வரிளை உள்வாங்கியவராக இருந்தார். 2010க்குப் பின்னர் அடிக்கடி தாயகம் செல்லத் தொடங்கினார். அங்கு புணர்வாழ்வுக் குட்பட்ட முன்னாள் போராளிகள் பலருக்கும் உதவும் நோக்கோடு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். 'அவர்களுக்காக தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்க வேண்டும்' என அடிக்கடி கூறிய அவர், அந்த முயற்சிகளில் வெற்றியும் கண்டார். திரு. வீரா அவர்களின் கவிதை நூல்களை கனடாவில் வெளியிட்டதுடன், அந்நிகழ்வில் தன் முயற்சிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

கடந்த ஓராண்டாக, திரு. வைரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அவர்கள், தாயகத்து மக்களுக்கு தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் நோக்கோடு உருவாக்கிய நெசவாளர் மையத்தின் சில செயற்பாடுகளிலும் இவர் பங்குகொண்டார். அங்கு பணியாற்றிய பணியாளர்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தார். இவர் மறைவையொட்டி அந்தப் பணியாளர் விடுத்த அறிக்கை மிக உருக்கமானது.

வர்ண. இராமேஸ்வரன் அவர்கள் மிகப்பெரிய இசையாளுமை என்பதில் எவருக்கும் மாற்றுக்கருத்தில்லை. இசைக்கலையை எந்தளவுக்கு உயிருடன் கலந்து போற்றினாரோ அதேளவு தாயக மண்ணையும் நேசித்தார்.

சில கலைஞர்களைப் போலவே, தனக்கென வாழ்த்தெரியாக சமூகப் பற்றாளனாகவே இறுதிவரை வாழ்ந்தார். அவர் காலத்தில் நாமும் வாழ்ந்தோம், அவரோடு இணைந்து சில பணிகளை ஆற்றினோம் என்பதே எம் நெஞ்சில் அவர் தந்து சென்றிருக்கும் சிற்றாறுதல்.

vivekanandan.p@thaiivedu.com

பாடகர் வர்ண. ராமேஸ்வரன் பரதக் கலைக்குப் பேரிழப்பு

- சங்கீதா செந்தூரன்

பரதநாட்டிய உலகில் வர்ண. ராமேஸ்வரனின் பங்கு மிகப்பெரியதாகும். கனடிய மண்ணில் இடம்பெற்ற பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங் களைப் பொறுத்தவரை மிகவும் பாராட்டுக்குரிய, அனைவரதும் விருப்பத்துக்குரிய அரங்கேற்றப் பாடகராக வர்ண. ராமேஸ்வரன் விளங்கினார். அவருடன் இணைந்து பணியாற்றுவது தமக்கு வசதியானதாகவும் மிகுந்த நம்பிக்கையை ஊட்டுவதாகவும் பரத நாட்டிய ஆசிரியைகள் பலரும் உணரக்கூடிய அளவுக்கு அவரது பங்களிப்பு இருந்தது.

அவரிடம் இருந்த இசை ஆற்றல், மிருதங்க ஆற்றல், ஒலித் தொழில்நுட்ப ஆற்றல்கள் அனைத்தும் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களில் கலைஞர்களை ஒன்றிணைக்கவும் பரதநாட்டிய ஆசிரியர்கள் விரும்பும் வகையில் நிகழ்ச்சிகளை ஒருங்கிணைக்கவும் வழிப்படுத்தவும் பெரிதும் உதவின. அவர் ஒரு பாடகராக மட்டும் அன்றி அரங்கேற்றங்களின் வெற்றிக்கு உதவும் பல்துறை ஆற்றல் மிக்க கலைஞராகவும் இருந்தார். பரதநாட்டிய ஆசிரியைகள் உட்பட அனைவருடனும் நல்ல உறவைப் பேணும் ஒருவராக விளங்கினார். பரதக்கலை என்று சொல்லும்போதே அதில் வரும் ஐதிக் கோர்வைகள் அடிப்படையானவை. ஆசிரியைகள் ஐதிக் கோர்வைகளை உரிய விதத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு அவரது மிருதங்க ஆற்றல் உதவியது.

பல சந்தர்ப்பங்களில் அரங்கேற்ற மேடைகளில் ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து வர்ண ராமேஸ்வரன் அவர்களும் தமது கம்பீரமான குரலில் ஐதிகளைச் சொல்வதன் மூலம் சிறப்பூட்டியதை நாம் பல மேடைகளிலும் கண்டுள்ளோம். ஆசிரியைகளின் விருப்பத்தைப் புரிந்து கொண்டு சக கலைஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து அவர்களுடன் மிகுந்த மரியாதையுடன் பக்குவமாக தனது அபிப்பிராயங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி ஒத்திகைகள் பிரச்சினைகள் இன்றி நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கும் அரங்கேற்றம் சிறப்பாக நிறைவேறுவதற்கும் வர்ண. ராமேஸ்வரன் அவர்கள் உழைத்ததை நாங்கள் நேரடியாகக் கண்டிருக்கிறோம். ஆசிரியர்கள், அவருடன் இணைந்து பணியாற்றிய கலைஞர்கள் பலரும் இப்படிச் சொல்வது புதிதல்ல. ஒரு நல்ல ஆசானாகத் எனது தம்பி கீர்த்தனனையும் அரங்கேற்றங்களின்போது மிருதங்க வாசிப்பில் வழிப்படுத்திய நினைவுகளும் எனக்குண்டு.

2006ம் ஆண்டில் செல்வி அர்ச்சனா அருணினின் அரங்கேற்றத்துக்கு என் அம்மா - சிவா திவ்வியராஜனின் குரு பத்மபூஷன் அடையாறு லக்ஷ்மன் சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்தார். அன்றைய அரங்கேற்றத்தில் வர்ண ராமேஸ்வரன் அவர்கள் பாடிய விதத்தைப் பார்த்து அவர் மிகவும் சிலாகித்துப் பாராட்டினார். குறிப்பாக வர்ணம் உருப்படிக்கு சஞ்சாரி பாவங்களில் நாடகத்தன்மையை நன்கு வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் வர்ண ராமேஸ்வரன் உணர்ச்சி பாவங்களுடன் பாடிய முறைமையில் அடையாறு லக்ஷ்மன் நெகிழ்ந்து போனார்.

எல்லோரும் இன்றும் வர்ணராமேஸ்வரன் அவர்களை நினைவுகூரும் பாடலாகிய மறந்து போகுமோ மண்ணின் வாசனை என்ற பாடலை அவர் மிகுந்த உணர்வுபூர்வமாக பாடியவிதத்தினையும் நர்த்தகி அர்ச்சனா அதனை வெளிப்படுத்திய விதத்தினையும் மிகவும் பாராட்டியமை என் நினைவில் இன்றும் நிற்கிறது. பாடகர்கள் பொதுவாக நன்கு பாடினாலும் பரத நாட்டியத்துக்கு அதன் நர்த்தகி ஆடும் வகையில் பாடுவது எளிதல்ல என்றும், அது வர்ண. ராமேஸ்வரனுக்கு கைவந்திருப்பதை தாம் பாராட்டுவதாகவும் பத்மபூஷன் அடையாறு லக்ஷ்மன் அவர்கள் சொல்லியமையையும் நான் இங்கு நினைவுகூர விரும்புகிறேன்.

எனது தாயார் பரதகுடாமணி சிவா திவ்வியராஜன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட கவின் கலாலயா நுண்கலைக் கல்லூரியின் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகளில் வர்ண. ராமேஸ்வரன் அவர்களே பாடகராக இருந்தார். அதனால் அவருடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கும் எங்கள் குடும்பத்தில் அனைவருக்கும் கிடைத்தது. அண்மைக் காலங்களில் எமது கவின் கலாலயா மாணவர்களுக்கு இசை வகுப்புக்கள் எடுப்பதற்காக எமது இல்லத்துக்கு கிழமைக்கு ஒரு தடவை வந்து போவதும், அதனால் குடும்பத்தில் ஒருவராகவே ஒன்றாக சேர்ந்து இருந்து சிற்றுண்டி உண்டபடி உரையாடுவதும் வழமையாக இருந்தது. இவ்வாறு இசை பற்றியும், இசை வகுப்புக்கள் பற்றியும், இசை பயிலும் மாணவர்களுக்குச் சரியான அடித்தளம் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றியும், புலம்பெயர்ந்த தேசங்களில் பிறந்து வளரும் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழிசையை அதன் பொருள் விளங்கும் அளவுக்கு சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும், அரங்கேற்றங்கள், நாட்டிய நாடகங்கள் பற்றியும், தாயக மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய பல்வேறு விதமான பணிகள் பற்றியும் குறிப்பாக, தாயகத்தில் இசைப்பணி ஆற்றுவதற்கு தாம் மேற்கொண்டுள்ள முன்னாயத்தங்கள் பற்றியும் அம்மா, அப்பா இருவருடனும் அதிகம் உரையாடுவதையும் நான் செவிமடுத்துள்ளேன்.

இடையிடையே எனது அபிப்பிராயங்களையும், தம்பி கீர்த்தனன் கூட இருந்தால் அவரது அபிப்பிராயங்களையும் கேட்பதற்கு அவர் தவறுவதில்லை. எம்மைப் போன்ற இளையோரின் அபிப்பிராயங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் அளிக்கும் பண்பு அவரிடம் நிறையவே இருந்தது.

என்னுடைய பிள்ளைகள் வர்ண ராமேஸ்வரனைப் 'பாட்டு மாமா' என்று அன்போடு அழைப்பார்கள். அவரும் 'நான்தானே பிள்ளைகளுக்கு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடுக்கப் போறன்' என்று காணும் போதெல்லாம் சொல்லுவார். என்னுடைய ஐந்து வயது மகள் இசையினி பொறுமையாக இருந்து பாட்டுப் படிக்காமல் ஓடி விளையாடித்திரியச் சொல்லுவார் 'இப்ப அவ இருந்து படிக்கத் தேவையில்லை ஓடிவிளையாடிக் கொண்டு பாட்டைக் கேட்டாலே போதும் அவளுக்கு தானாகவே வந்து விடும்' என்று சொல்வார். இவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் இசை கற்போர் இசையை நன்கு கேட்பதன் அவசியத்தினை அவர் எப்போதும் வற்புறுத்துவதையும் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கடந்த ஆண்டு அவரின் தொடர்புகள் இல்லாமல் இருந்தோம். தாயகத்தில் நிற்பதாக பின்னால் அறிந்தோம். ஆனால் இங்கு வந்ததும் கொடிய கொரோனாவுக்கு அவர் இரையாகிப் போனது எங்கள் எல்லோருக்குமே பேரதிர்ச்சியாக இருந்தது. தாயக மக்களுக்கு அதிகம் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணங்களோடு நீண்ட கனவுகளைச் சுமந்து கொண்டிருந்த ஒரு சிறந்த கலைஞரைத் தமிழுலகம் இழந்துவிட்டது. நாங்கள் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு வரை இழந்து விட்டோம். இழப்பில் துயரமும் அவரது குடும்பத்தினர், பிள்ளைகள், உறவினர்கள் அனைவரதும் துயரில் நாங்களும் இணைகின்றோம். அவரது பாதையில் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தியபடி தொடர்வோம்.

sangeetha@thaiivedu.com

வர்ண. ராமேஸ்வரனின் முதலாவது

கனடிய

இசை மேடை

- இலங்கதாஸ் பத்மநாதன்

வர்ண. ராமேஸ்வரன் என்ற பெயரை நான் முதலில் அறிந்தது 1995ம் ஆண்டு. உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வானவில் மேடை நிகழ்ச்சியின் போது, அவரது நல்லை முருகன் பாடலான 'பன்னிரண்டு கண்ணிருந்தும்' பாடலை கிற்றார் வாத்தியக் கலைஞர் நடா ஜெயதேவன் பாடக் கேட்டிருக்கிறேன்.

பின்னர், வானொலி காலத்தில் நல்லை முருகன் பாடல்கள் அடங்கிய இசைத் தட்டு நேயர்கள் மத்தியில் பெற்ற வரவேற்பைக் கண்டு விவந்திருக்கிறேன். ஈழத்தில் உருவான வேறு எந்தத் தெய்வீகப் பாடல்களின் இசைத் தட்டுக்கும் அதுவரையிலும் (அதற்குப் பின்னரும்) அவ்வாறான வரவேற்புக் கிடைத்ததில்லை என்பது எனது கணிப்பாடும்.

வானவில் கலை மேடையில் வர்ண. ராமேஸ்வரனின் பாடலை முதலில் கேட்டபோதே அல்லது வானலையில் இசைத் தட்டுத் தேயத் தேய அவரது பாடல்களை ஒலி பரப்பியபோதே அதே வர்ண. ராமேஸ்வரனின் முதலாவது கனடிய இசை நிகழ்ச்சியின் போதும் அதற்கு முன்னரும் பின்னரும் அவருடன் நெருங்கி பழகும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்குமென நான் நினைத்திருக்கவில்லை.

ஆனாலும் நடந்தது அதுதான்.

நோர்வேயில் இருந்து கனடா புலம்பெயர்ந்த வர்ண. ராமேஸ்வரன், கனடாவில் முதலில் பாடியது CTBC எனப்படும் கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் சங்கமம் மேடையில்தான்.

கனடா புலம்பெயர்ந்த பின்னர் வர்ண.ராமேஸ்வரன் முதலில் வசித்தது மொன்றியல் நகரில். சங்கமம் நிகழ்ச்சிக்காக ரொறன்ரோ வருகை தந்த வர்ண. ராமேஸ்வரனும் அவரது குடும்பமும் சில வாரங்கள் எங்கள் குடும்பத்துடன் தங்கியிருக்க ஏற்பாடானது. அந்த நாட்களின் நினைவுகள் என்றும் இனிமையானவை.

முன்று தினங்களில் ஆறு மேடையேற்றமாக சங்கமம் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இதில் தலா இரண்டு நிகழ்ச்சிகளில் வர்ண. ராமேஸ்வரன், பொன் சுந்தரலிங்கம், உமா ரமணன் (ஈழத்தைத் தளமாகக் கொண்டு சில ஆண்டுகள் கனடாவில் வசித்துவந்தவர்) ஆகியோரின் இசை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது.

இதில் வர்ண. ராமேஸ்வரனின் இசை நிகழ்ச்சிக்கான பயிற்சி எங்கள் வீட்டில்தான் நடைபெற்றது. அந்தக் நாட்களில் ஈழத்தின் போர்க்காலச் சூழலில் உருவான பல பாடல்கள் குறித்தும் அதன் பின்னணி, அதில் பங்கேற்ற கலைஞர்கள் குறித்தும் வர்ண. ராமேஸ்வரன் மூலம் பல தகவல்களை நேரடியாகவே அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அந்தப் பொழுதுகளில் ஈழ வரலாற்றின் மிகப் பிரதானமான அடையாளக் குரலாக அமைந்த ஒருவருடன் உரையாடுகிறேன் என்ற எண்ணம் என்னிடம் தோன்றியதில்லை. அவ்வாறு தோன்றுவதற்கு வர்ண. ராமேஸ்வரன் அனுமதித்ததுமில்லை.

ஈழத்தின் கலைப் படைப்புக்கள் குறித்து வர்ண. ராமேஸ்வரன் கொண்டிருந்த பார்வை மிகப்பெரியது. அதில் அவரது பங்கும் ஆளுமையும் கேள்விக்கு உட்படுத்த முடியாதது. அவர் பகிர்ந்த விடயங்கள் என்றும் மறக்க முடியாதவை. பல தடவைகளில் தனது பாடல்கள் பலவற்றை என்னிடம் நேரடியாக அவர் பாடிய தருணங்கள் மீண்டும் கிடைக்காத பொழுதுகள் என அப்போது நான் உணர்ந்திருக்கவும் இல்லை என்பதுதான் உண்மை.

வர்ண. ராமேஸ்வரன் மிகவும் எளிமையானவர். தன் மண்ணின் மீதும், அதன் கலை மீதும், மக்கள் மீதும் பெரும் காதலும் ஆளுமையும் கொண்டவர். ஒரு கலைஞன் என்ற எல்லையைத் தாண்டி ஈழத்தின் பல்வகைக் கலை வளர்ச்சியிலும் நேரடியாகவும், மறைமுகமாகவும் பெரும் பங்களித்தவர். ஈழத்தின் கலைப் படைப்புக்கள் பலவும் அதன் உரிமையாளர்களை தகுந்த முறையில் அடையாளப்படுத்துவதில்லை என்ற ஆதங்கம் கொண்டவர். அதனை நிவர்த்தி செய்யத், தன்னாலான அனைத்தையும் இறுதிவரை செய்தவர். அவரது இறுதித் தாயகப் பயணம் கூடத் தன் மண், மக்கள், கலை என்பனவற்றின் மீதான அவரது அளவு கடந்த அன்பின் வெளிப்பாடுதான்.

அதேபோல் தான் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்த கனடாவிலும் கலை முயற்சிகள் பலவற்றில் தனது பங்களிப்பை வழங்கினார். குறிப்பாக ஈழத் தமிழர்களுக்கான ஒரு இசை வடிவத்தை நிலை நாட்டுவதில் கனடாவில் முன்னெடுக்கப்பட்ட இசையரங்கத்தின் இசைக்கு ஏது எல்லை நிகழ்ச்சியில் வர்ண. ராமேஸ்வரனின் பங்களிப்பு மிகப்பெரியது. இசையரங்கம் மேடையில் அதிகம் பாடியவர் வர்ண. ராமேஸ்வரன்தான். தான் பாடாத நிகழ்ச்சிகளில் கூட, அவரது பங்களிப்பு தவறாமல் இருக்கும். அவர் பாடிய இறுதி இசைக்கு ஏது எல்லை நிகழ்ச்சியை தொகுத்தளிக்கும் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிட்டியதை எனது பெருமையாக எப்போதும் நினைத்திருப்பேன்.

வர்ண. ராமேஸ்வரன் நகைச்சுவை உணர்வு கொண்ட ஒருவர். தன் சக கலைஞர்கள் மீதும் பேரன்பும், மரியாதையும் கொண்டவர். அதை வெளிப்படுத்துவதில் அவர் எப்போதும் பின்னிற்பதில்லை. அவருடன் பழகக் கிடைத்த பல தருணங்களில் அதை நேரடியாகவே உணர்ந்திருக்கிறேன்.

வர்ண.ராமேஸ்வரனை ஒரு பல்கலை வித்தகராக மாத்திரம் அடையாளப்படுத்தப்படுவதில் எனக்கு என்றுமே உடன்பாடில்லை. அவர் ஈழத்தின் மிக முக்கியமான ஒரு தேசிய அடையாளமாவார். அவர் எப்பொழுதும் அவ்வாறே மக்களினால் அறியப்படுவார்!

lankathas@thaiveedu.com

ஈழக் குயில்

- கானா பிரபா

நிர்க்கதியான நிலையில் ஆண்டவனைக் கதியென்று பற்றித் தேவார திருவாசகங்களை முணுமுணுத்துக் கொண்டிருப்போமே, அப்படியானதொரு வேளையில் எம்மக்களுக்கான ஊட்டமாக எழுந்தவை ஈழத்து எழுச்சிப் பாடல்கள். எண்பதுகளில் விடுதலைப் போராட்டக் களத்தில் எல். வைத்தியநாதன், தேவேந்திரன் உள்ளிட்ட இசையமைப்பாளர்கள் மற்றும் தமிழகக் கலைஞர்களோடும் இணைந்து இலேசாக அரும்பிய இந்த எழுச்சிப் பாடல்கள் தொண்ணூறுகளில் பெரும் எழுச்சியோடு வெளிவரத் தொடங்கின. நம் கவிஞர்கள், நம் பாடகர்கள், நம் இசையமைப்பாளர்கள் என்று முற்று முழுதான ஈழத்துப் பரிமாணத்தோடு வெளிவரத் தொடங்கின.

அப்போது தோன்றிய ஈழத்துப் பாடகர்களில் ஒருவர் தான், 'ஈழத்து இசைவாரிதி' வர்ண. ராமேஸ்வரன் அவர்கள். தொண்ணூறுகளில் இளையோராக இருந்த எம்மை ஈர்த்த வர்ண. ராமேஸ்வரன் அவர்களை, ஈழத்துக் கலைஞர்கள், படைப்பாளிகளை ஒலி ஆவணப்படுத்தும் முயற்சி வாயிலாக மார்ச் 2008இல் சந்தித்தேன். இது அதன் எழுத்து வடிவம்.

▶ ஈழத்திலே பிறந்து வளர்ந்து, இன்று ஈழத்தமிழகம் பெயர் சொல்லக்கூடிய ஒரு கலைஞனாக விளங்குகிறீர்கள். இசையுலகிற்கு நீங்கள் வந்தது எப்படி?

ஈழத்தமிழர்களின் கலை வரலாற்றில் முக்கிய இடமாகக் கருதப்படுகின்ற அளவெட்டி என்ற கிராமத்தில் தான் நான் பிறந்தேன். இந்த இடத்தில்தான் ஈழத்தில் பிரபல நாகசூர, தவில் வித்துவான்கள், இசைக்கலைஞர்கள், கவிஞர்கள், பாரம்பரிய கூத்து, கரகம், காவடி, இசை நாடகக் கலைஞர்கள் என அனைத்துக் கலைகளையும் வாழவைத்தவர்கள் மண்ணில் நானும் பிறந்தேன் என்பது எனக்குப் பெருமை தருவது.

▶ நீங்கள் ஒரு இசைக்கலைஞராக வரவேண்டும் என்ற சிந்தனை எப்படித் தோன்றியது? உங்களுடைய சூழ்நிலை ஒரு காரணியாக இருந்திருக்கும். அதே போல நீங்கள் இந்தத் துறையில் தான் உங்களை வளப்படுத்த வேண்டும் என்று யார் உங்களுக்கு முன்னோடியாக இருந்தார்கள்?

உண்மையில் என்னுடைய தந்தையார் கலாபூஷணம், சங்கீத ரத்தினம் மு. வர்ணகுலசிங்கம் அவர்கள் ஒரு சிறந்த இசைப்

பாரம்பரியத்திலே தோன்றியவர். அதே போல எனது தந்தையார் வழிப் பேரனார் மற்றும் தாயார் வழிப் பேரனார்கூட இசை நாடகக் கலைஞர்கள். எனவே அவர்கள் எங்கள் வீட்டிலேயே இருந்து நிறையப் பாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். மற்ற வாத்தியங்கள் வாசித்

துக் கொண்டிருப்பார்கள். எங்களுடைய வீட்டிலே வகுப்புக்கள் நடைபெறும். அப்படியெல்லாம் இருந்தது எங்கள் வீட்டுச் சூழ்நிலையும் எங்களுடைய ஊரும். ஊரிலே பார்த்தால் எப்பொழுதுமே நாகசூரம், தவில் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அப்படியான சூழ்நிலையிலேயே வாழ்ந்ததனால், நான் அறியாமலேயே எனக்குள்ளே இசை புகுந்து கொண்டதாகவே நான் நினைக்கிறேன்.

அதன் வெளிப்பாடாக ஆரம்பத்திலே பண்ணிசை மூலமே நான் இசையில் புகுந்து கொண்டேன். பின்னர் பாடசாலையில் இடம் பெற்ற போட்டிகள். எங்களுடைய பாடசாலையான அளவெட்டி சீனன் கலட்டி ஞானோதய வித்தியாசாலையில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்று அதன் பின்பு மகாஜனாக் கல்லூரியிலே எனது மேற்படிப்பை மேற்கொண்டேன். அப்போது எனக்குக் கிடைத்த ஆசிரியர்களும் சிறந்த இசை நுட்பங்களை அறிந்த ஆசிரியர்களாக வந்து வாய்த்தார்கள். அதனையும் ஒரு சிறந்த விடயமாகக் கூற வேண்டும். வீட்டில் எனது தந்தையாரும் ஒவ்வொரு விடயத்தையும் நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்துதான் கற்பிப்பார். அப்போது அவருடைய பயிற்சியோடு, பாடசாலையில் நான் கற்ற பயிற்சியும் கூட எனக்கு ஒரு நல்ல அத்திவாரத்தை இட்டதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

அதே வேளை இப்போது என்னை எல்லோருக்கும் தெரியும் ஒரு பாடகனாக. எங்களுடைய அப்போது வர்ண. ராமேஸ்வரன் இப்படிப் பாட்டுப் பாடுவார் என்று சொன்னால் யாருக்கும் தெரியாது. ஏனென்றால் எனது ஆரம்பம், மிருதங்கம் வாசிப்பது மற்றும் கீபோர்ட், ஆர்மோனியம் வாசிப்பது என்று தான் தொடங்கியது. அதன் பின்புதான் நான் பாடுவதற்காக வந்தேன்.

▶ பின்னர் முறையாக எப்போது நீங்கள் சங்கீதத்தைப் பயின்று கொண்டீர்கள்? உங்கள் மேற்படிப்பு எல்லாம் எப்படி அமைந்தது?

உண்மையிலேயே எனது தந்தையாரிடமே என்னுடைய பயிற்சியை மேற்கொண்டு வந்தேன். என்னுடைய தாயார், சகோதரி ஆகியோர் கூடப் பாடுவார்கள். அப்படி அவர்களிடமேயே அந்தப் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்டு யாழ் பல்கலைக் கழக இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவில் நான் மாணவனாக இணைந்து கொண்டேன். அதன் வாயிலாக நான்கு ஆண்டுகள் இசைக்கலைமணி என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அங்கேயே தொடர்ந்து நாலையாறு ஆண்டுகளாக இசை விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

► உங்களின் இசைக்கல்லூரிப் படிப்பு, மற்றும் விரிவுரையாளராக இருந்த காலப்பகுதி எது?

1987ம் ஆண்டு காலத்தில் தான் நான் பல்கலைக்கழக நுண்கலைப்பிரிவிலே இணைந்து கொண்டேன். இந்திய இராணுவம் வந்த காலப்பகுதி அது. அந்த யுத்த காலப்பகுதியில் எனது படிப்புக்களில் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டது. பின்பு 91ம் ஆண்டிலிருந்து 95ம் ஆண்டு இடப்பெயர்வு நான் பல்கலைக்கழகத்திலே விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றியிருந்தேன். அதன் பின்பு இடம் பெயர்ந்து எங்களுடைய நிலம் சிதறடிக்கப்பட்ட பின் நான் புலம் பெயர்ந்தேன்.

► நீங்கள் ஈழத்திலே இருந்த காலப்பகுதியிலே எம் வயதையொத்த இளையோருக்கு அந்தப் போராட்ட காலப்பகுதியிலே பெரும் பாடகர்களாக எம் முன் இருந்தவர்கள். உங்களுடைய பாடல்களை கேட்பதென்பதே அப்போது எமது வாழ்வின் கடமையாக இருந்தது. அந்தக் காலப்பகுதியிலே நீங்கள் எந்தெந்த வாய்ப்புக்கள் மூலம்

உங்களை இனங்காட்டிக் கொண்டீர்கள்?

நடனத்திற்குப் பாடுவதில் நான் பயிற்சி பெற்று விளங்கினேன். காரணம், மிருதங்கம் வாசிப்பதிலும் எனக்குப் பயிற்சி இருந்த படியால் நடனத்திற்குப் பாடுவது என்பது எனக்குச் சலபமாக அமைந்தது. அந்த வகையில் நான் நடனம், நாட்டிய நாடகங்களுக்குப் பாடுவதில் சிறந்து விளங்கினேன். அத்தோடு மெல்லிசைப் பாடல்கள் பாடுவது, இசையமைப்பது போன்றவற்றிலும் எனக்கு ஈடுபாடு மிகவும் இருந்ததனால் என்னுடைய பாடல்கள் வித்தியாசமாக இருக்கும். அதே வேளை நான் என் மண்ணையும் நேசித்து வந்ததனால் எங்களுடைய சமகால நிகழ்வுகளை ஒட்டியதாகவும், தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இருந்ததாலும் எல்லோராலும் விரும்பி ரசிக்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம். அதே வேளை நாம் கல்வி கற்ற சூழலையும் இப்போது எனக்கு ஞாபகப்படுத்தி விட்டீர்கள். நாம் படித்தது ஒரு இக்கட்டான காலகட்டத்தில் அப்போது எமக்கு மின்சாரம் இல்லை, பற்றறி கூட வாங்க முடியாது. சைக்கிளைக் கவிழ்த்து அதில் உள்ள டைனமோவைச் சுற்றித் தான் பாட்டுக் கேட்டுப் படித்து வந்தோம். ஆனால் இப்போது நான் அதை நினைக்கும் போது பெருமையாக இருக்கின்றது. எங்களுக்கு முன்பு படித்தவர்கள் எல்லாம் வசதியான சூழ்நிலையில் இந்தியாவுக்குச் சென்று படித்து வந்திருக்கின்றார்கள். அது போல் இப்போது உள்ளவர்களுக்கும் இந்தியா சென்று படிக்கும் வாய்ப்பு எட்டியிருக்கின்றது. எங்களுடைய இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் என்னோடு படித்த கோபிதாஸ், கண்ணதாசன், துரைராஜா போன்ற பலர் இப்படியான இக்கட்டான சூழ்நிலையில் தான் கற்று வந்தோம். அதெல்லாம் எனக்கு ஒரு பெருமையாக இருக்கின்றது. காரணம் எங்கட மண்ணில் இருந்து, வசதியற்ற சூழ்நிலையிலே எங்கள் மண்ணில் இருந்து கொண்டே எங்களை உலகத்துக் காட்டக் கூடியதாக இருந்தது சாதனை என்று தான் கூறவேண்டும்.

► நிச்சயமாக, அதாவது இருக்கக்கூடிய அந்த வளங்களையும் வாய்ப்புக்களையும் பயன்படுத்தி தன்னை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய ஒரு கலைஞனாக உயரலாம் என்பதற்கு உங்களைப் போன்றவர்கள் ஓர் உதாரணம். 80 களில் ஆரம்பித்த தாயக

எழுச்சிப் பாடல்கள், தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பத்தில் அவற்றின் எழுச்சியும், வேகமும் மிக மிக அதிகமாக இருந்தது. அன்றைய காலகட்டத்துப் பாடகர்களிலே முன்னணிப்பாடகராக நீங்கள் தம் பதித்திருக்கின்றீர்கள். நமது தாயகத்தின் எழுத்து வன்மை கொண்ட புகழ் பூத்த கவிஞர்கள் பலரது தொடர்பும் அப்போது உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. குறிப்பாக காசி ஆனந்தன், பதுவை இரத்தினதுரை, நா. வீரமணி ஐயர் போன்ற பல கவிஞர்களின் பாடல்களுக்கு உயிர்கொடுத்த ஒரு பெருமையும் உங்களைச் சாரும். இப்படியான கவிஞர்களோடு பழகிய அந்த நாட்களை மீண்டும் ஒருமுறை நினைத்துப் பார்க்க முடியுமா?

நிச்சயமாக. வீரமணி ஐயா அவர்கள், எனது தந்தையாருடைய நண்பர். சிறுவயதில் இருந்தே என்னை நன்றாகத் தெரியும். எங்கு சென்றாலும் 'கண்ணா' என்று அழைத்து என்னை உற்சாகப்படுத்தி வந்த ஆசான்களில் அவரும் ஒருவர் என்றே சொல்வேன். பாடல்களை இயற்றி விட்டு 'எடே! இஞ்சை வாடா வாடா' என்று அழைத்துச் சொல்லித் தருவார். நல்ல ஒரு கற்பனை வளம் வாய்ந்தவர். அவர் பாடல்கள் எழுதும் தன்மை வித்தியாசமானது. அவருடைய பாடல்கள் பலவற்றை நான் பாடியிருக்கின்றேன். அதேபோல் எங்களுக்குத் தேவையானவற்றைக் கூட 'ஐயா! இப்படியொரு பாட்டு தேவை' என்று கேட்டால் 'எடே! உனக்கென்னடா ராகத்திலே வேணும்' என்று கேட்பார். அப்போது நாங்கள் ராகத்தை சொன்னால் உடனே பாடலை எழுதுவார். அதற்கு சில சில உதாரணங்களைச் சொல்லலாம்.

ஒரு முறை நான் போய்க் கேட்டேன். 'ஐயா! எனக்கு ரேவதி ராகத்தில் பாட்டு வேண்டும்' என்று கேட்டேன். 'சரி ரேவதி ராகத்தை உடனே 'ஹம்' பண்ணடா' என்றார். நானும் உடனே ரேவதி ராகத்தின் ஆரோகண அவரோகணத்தை 'ஹம்' பண்ண ஆரம்பித்தேன்.

நான் 'ஹம்' பண்ணிக் கொண்டிருக்க அவர் பேனை எழுதிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. எப்படி எழுதினார் என்றால்,

'அவரே வதியும் நல்லை அழகுத்தலம் செல்வாய்'

இந்தக் கற்பனையைப் பாருங்கள். ரேவதி என்ற ராகத்தின் பெயரை அந்த வார்த்தைகளுக்குள் 'அவ ரேவதியும் நல்லை அழகுத் தலம் செல்வாய்' என்று அடக்கி விட்டார். அப்படியாக அவர் பாடல்களை எழுதுகின்ற விதம் சற்று வித்தியாசமானது.

ஒருமுறை நான் அவரிடம் சென்ற போது 'எடேய் எடேய் இஞ்சை வா' என்று கூட்டிக் கொண்டு போனார். பார்த்தால் இணுவில் பரராஜசேகரப் பிள்ளையார் கோயில் வீதியிலே நாலைந்து சிறுவர்கள் சைக்கிளைக் கவிழ்த்து வைத்து டைனமோவை சுற்றி பாட்டுப் போகுது. இவர்களும் ஆட்டம் போடுகின்றார்கள். 'கேளடா அதை' என்று அவர் சொல்ல 'அப்புஹாமி பெற்றெடுத்த லொகு பண்டாமல்லி' என்ற உள் பாட்டுத் தான்ரா போகுது' என்று சொல்லி மகிழ்கின்றார். உண்மையில் அவர் எல்லாவற்றையும் ரசிப்பார். 'உங்கை பாற்றா... பாற்றா' என்று அவர் சொல்ல, ஒருவர் சைக்கிளைச் சுற்ற மற்ற நாலு பேர் ஆடுவார்கள். பிறகு ஆடின மற்றவர் சைக்கிளைச் சுற்ற, அதுவரை சுற்றிய இவர் போய் ஆடுவார். இப்படியாக சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை அவர்களை ரசித்துப் பார்ப்பார். உண்மையில் அவரோடு பழகிய நாட்கள் ஒரு வித்தியாசமான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தின. நாங்கள் எல்லோரும் நன்றாக வரவேண்டும் என்ற அவரின் மனப்பூர்வமான ஆசீர்வாதமும், நாங்கள் சாதிக்கவேண்டும் என்று அவர் விரும்பியதும் எமக்கு மிகுந்த உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது.

இந்த நேரத்தில் இவ்வளவற்றையும் நாங்கள் அங்கு செய்தோம், அவற்றை வெளியுலகிற்குக் கொண்டு போவதற்கு எமது தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் உறுதுணையாக இருந்தது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

அடுத்து பதுவை இரத்தினதுரை அண்ணா.

'நல்லை முருகன் பாடல்கள்' இப்போது புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் மிகவும் பிரபல்யமாக இருக்கின்றது. நல்லை முருகன் பாடல்கள் எப்படி உருவாகின என்று சொன்னால் நல்லூரின் 25 நாட் திருவிழா நடக்கும் காலத்தில் பதுவை அண்ணாவும்,

நானும், மற்றும் சில நண்பர்களும் நல்லூரின் வீதியிலே திலீபன் அண்ணா உண்ணாவிரதம் இருந்த இடத்துக்கு அருகாமையிலே, மனோன்மணி அம்மன் கோயிலுக்கு முன்பாக நாங்கள் அந்த மணலிலே அமர்ந்திருப்போம். அப்போது இசை விழாவில் படிக்கும் பாடல்கள் ஸ்பீக்கரிலே போய்க்கொண்டிருக்கும். அப்போது புதுவை அண்ணா மிகுந்த ஆதங்கத்தோடு சொன்னார். 'எடேய் இஞ்சு பார்ரா, இஞ்சை வந்து குண்டு விழுகுது, ஷெல் விழுகுது, இவங்கள் ஒருத்தருக்கும் இதைப் பற்றி ஒரு அக்கறையும் இல்லை, இருந்து தெலுங்கிலை பாடிக்கொண்டிருக்கிறாங்கள், உதெல்லாம் ஆருக்கு விளங்கும்? உதுகளும் இருந்து தலையாட்டிக் கொண்டிருக்குதுகள்' என்று சொல்லி ஆதங்கப்பட்டார். அப்போது இசைவிழாவில் நான் கச்சேரி செய்கின்ற நாள் வருகின்றது. அப்போது நான் சொன்னேன் 'புதுவை அண்ணா! நாங்கள் இதை வித்தியாசமாகச் செய்வோம்' என்ற போது அவர் சொன்னார், எங்களுடைய தேவார திருவாசகங்களிலே கூட எத்தனையோ விடுதலை உணர்வை வெளிப்படுத்தக் கூடிய பாடல்கள் இருக்கின்றது. 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை அஞ்சோம்' அப்படிப் பல பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கூட இவர்கள் எடுத்துப் பாடியிருக்கலாமே என்று ஆதங்கப்பட்டார். அப்போது நான் சொன்னேன், 'நீங்களே எழுதுங்களேன், நாங்கள் அவற்றைப் படிப்போம்' என்று. எங்களுடைய இசைக் கலைஞர்களிடம் போய்க் கேட்டபோது 'இல்லையில்லை சங்கீதம் என்றால் இப்படித்தான் பாடவேணும், இப்படியெல்லாம் செய்ய முடியாது' என்ற போது நாங்கள் சவாலாக எடுத்து புதுவை அண்ணா பாடல்கள் எழுத நான் எனது கச்சேரியில் பாடினேன். பின்பு எங்கள் ஆசிரியர் என்.வி.என். நவரட்ணம் அவர்கள் கூட இவற்றை எடுத்துப் பாடினார். அதன் பின்னர் அதே இசைவிழாவின் இறுதி நாள் நிகழ்வென்று நினைக்கின்றேன். எங்களுடைய பொன். சுந்தரலிங்-

கம் அண்ணா அவர்கள் கூட சில பாடல்களை எடுத்துப் பாடியிருந்தார். அதன் பின் புதுவை அண்ணாவின் 'நினைவழியா நாட்கள்' நூலின் வெளியீட்டு விழாவில் இந்தப் பாடல்கள் பன்னிரண்டைச் சேர்த்து என்.வி.என். நவரட்ணம் ஆசிரியர் அவர்களும் நானும் இணைந்து ஒரு இசை நிகழ்ச்சியை நடத்தியிருந்தோம். அதன் பின்பு தான் இந்தப் பாடல்களை ஒரு ஒலித்தட்டாகப் போட எண்ணி கண்ணன் மாஸ்டரைக் கூப்பிட்டு, ஏற்கனவே மெட்டுப் போட்டுப் பாடிய பாடல்களை இடையிசை, முன்னிசை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு ஒலித்தட்டாக வந்தது. ஆனால் நாங்கள் செய்யும் போது இந்தப் பாடல்கள் வெளிநாடுகளுக்கும் பரவி ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நினைத்துச் செய்யவில்லை. இப்போது ஒவ்வொரு நல்லூர் திருவிழாக்காலங்களிலும் ஒலிக்கின்ற பாடல்களாக இவை மாறி விட்டன. அதன் பின்பு நாங்கள் 'திசையெங்கும் இசை வெள்ளம்' என்னும் இசைத் தட்டையும் வெளியிட்டோம். அது ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் ஒவ்வொரு பாடல்களாக வந்தது.

நல்லை முருகன் பாடல்கள் இறுவட்டிலிருந்து 'செந்தமிழால் உந்தனுக்கு'

► கவிஞர் காசி ஆனந்தன் பாடல்களுக்கு நீங்கள் குரல் கொடுத்த அனுபவம் குறித்து?

எப்படியென்று சொன்னால், எமது இடப்பெயர்வின் பின்பு நான்

மேற்படிப்புக்காகத் தமிழகம் சென்று ஒரு இரண்டரை ஆண்டுகள் அங்கே தங்கியிருந்தேன். அப்போது அடிக்கடி நான் காசி ஆனந்தன் அண்ணாவின் வீட்டுக்குப் போவேன். அப்போது நான் மாமி சம் எல்லாம் சாப்பிடுவதில்லை. அப்ப என்ன செய்வாரென்றால் எனக்காக தானே தன் கையால் உருளைக்கிழங்கு பிரட்டல் கறி வைப்பார். அருமையாக இருக்கும், மறக்கமுடியாது அதை. ஏனென்றால் அப்போது அவருடைய துணைவியார் வேலைக்குப் போய் விடுவார். அப்போது எமது நாட்டு விடயங்களையெல்லாம் கேட்டு, தன் அனுபவங்களையும் சொல்லி வைப்பார். 'தம்பி உனக்காக வித்தியாசமாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும்' என்று அவர் சொல்ல மெட்டு ஒன்றைக் கொடுத்தேன். அப்போது முதல் தடவையாக மெட்டுக்குப் பாட்டு எழுதுவது என்பதே என்னுடைய பாட்டுக்குத் தான் செய்தார். போர்க்களத்திலே வெற்றி பெற்று எங்களுடைய வீரர்கள் காடுகளுக்குள்ளால் வருவது போன்ற கற்பனை அது. எந்த விதமான முன்னேற்பாடும் இல்லாமல் அப்போது நான் மாயாமாளவகௌளை ராகத்தில், அதாவது எங்களுடைய சங்கீதத்தைப் பயில நாம் ஆரம்பித்ததில் கையாளும் ராகம் அது, அதில்

'தானனன்ன... தானனன்ன... தானனன்ன...'

தானனன்ன... தானனன்ன... தானனன்ன...'

(தொடர்ந்து மெட்டைப் பாடுகின்றார்)

இது பல்லவியாக வந்தது. தம்பி நாலைந்து முறை இதை பாடும் என்று அவர் சொல்ல நான் பாட,

'பொங்கியெழும் கடலையை எதிர்த்து நின்று இங்கு களம் தனிலே

வெறியர் படை தாக்க வருமா?'

இது பல்லவி.

பிறகு

லாலல்ல... லாலல்ல... லாலல்ல... லாலல்லலா...

என்று நான் கொடுக்க,

'எங்கள் தமிழ்த் தாயகத்தை மீட்கும் வரை

எங்கள் இரு கண்களிலே தூக்கம் வருமா?'

இப்படி உடனே எழுதினார்,

அவருடைய கற்பனைக்குள் வார்த்தைகளைப் பாவித்த விதம் பிரமிக்க வைத்தது. உண்மையில் அவர்கள் வாழும் காலத்தில் நாங்களும் வாழ்ந்தோம், வாழ்கின்றோம் என்பது ஒரு பெரும் பேறென்று தான் சொல்லவேண்டும்.

► நீங்கள் தாயகத்திலே இருந்த காலப்பகுதியில் இணைந்து பணியாற்றிய இசையமைப்பாளர்களில் ஒருவர் இசைவாணர் கண்ணன் அவர்கள். அவர் குறித்த உங்கள் உள்வாங்கல் எப்படியிருக்கின்றது?

கண்ணன் மாஸ்டரிடம் கற்றுக் கொண்ட விடயங்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. அவருடைய சிறந்த குணம் என்னவென்றால் ஒருத்தரையும் வந்து உதாசீனப்படுத்தமாட்டார். அவரோடு பழகும் போது மிகவும் நகைச்சுவையாக இருக்கும். எல்லோருடனும் பகிடி விட்டுத் தான் கதைப்பார். ஒலிப்பதிவு வேளையில் அவரோடு கலந்து கொண்ட அனுபவங்களை நினைக்கையில் சந்தோஷமாக இருக்கும்.

'அண்ணை, இப்படியொருத்தர் தபேலா வாசிப்பார்' என்று சொன்னால் 'ஆ! தபேலா வாசிப்பாரா?' என்று கேட்டு விட்டு அவரின் வாசிப்பைக் கேட்டு, ஒலிப்பதிவு வேளையில் அந்தக் கலைஞரை எப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டுமோ அப்படிப் பயன்படுத்துவார். மனம் நோகடிக்க மாட்டார். 'தம்பி! இப்படியெல்லாம் வாசிப்பது சரி வராது. நீ போ' என்று யாரையும் அவர் திருப்பி அனுப்பியதாக வரலாறு இல்லை என்றே சொல்வேன்.

நாங்கள் இப்போது சில வேலைகளைச் செய்யும் போது அவரை நினைக்கின்றோம் இல்லையா? எங்களிடமிருந்தும், மற்றவர்களிடம் இருந்தும் எப்படியெல்லாம் வேலை வாங்கினார் என்பதை நினைக்கும் போது அந்த அனுபவங்கள் எங்களுக்கூடாகவும் வருகின்றது. அந்த அனுபவத்தைக் கற்றுத் தந்தவர் கண்ணன் மாஸ்டர். அதை

விட எல்லா வாத்தியங்களையும் வாசிக்கக் கூடிய தன்மை வாய்ந்தவர் இவர். பாடுவார். வாத்தியக் கருவிகளில் சித்தார் என்றாலும் சரி, சாய்வாயா என்று ஒரு வாத்தியத்தை வாசிப்பார். அந்த வாத்தியத்தை கண்ணன் மாஸ்டரைத் தவிர நான் கேட்டு அறியவில்லை. மண்டலின் போன்ற வாத்தியம் அது. மிகவும் அருமையாக வாசிப்பார். இப்படியான கலைஞர்களை எமது சமுதாயத்தின் வறுமை காரணமாக, பொருளாதார ரீதியான வறுமையை நான் சொல்லவில்லை, இவர்களை நாம் சரியாக இனங்காட்டவில்லை என்றே நான் சொல்வேன். ஒரு அற்புதமான கலைஞர்.

► அவருடைய திறமையை எமது போராட்டக் களமும் நன்கு பயன்

படுத்தி இப்படியான பாடல்களைத் தருவித்ததும் நம் காலத்தில் செய்த பெரிய விடயம் இல்லையா?

நிச்சயமாக, ஆனால் கண்ணன் மாஸ்டரின் திறமையை நாம் இன்னும் முற்று முழுதாகக் கொண்டுவரவில்லை என்றும் சொல்ல வேண்டும். அதற்கு சில வசதியீனங்களும் எமது நாட்டுக்குள் இருந்ததையும் கூடச் சொல்லலாம். மின்சாரம் இல்லை. ஒலிப்பதிவு செய்வது என்று சொல்வதென்றால் ஸ்பூன் மெஷினில் நாங்கள் ரெக்கோர்டிங் செய்யும் போது ஒரு ரேப்பையே கிட்டத்தட்ட ஏழெட்டு ஒலிப்பதிவு நாடாக்கள் உருவாவதற்கு பாவித்திருக்கின்றோம். 'கரும்புலிகள்' தொடக்கம் பல இசைத் தட்டுக்கள் தொடங்கிய வரலாறு அப்படித்தான் இருந்தது. ஒரு பாடல் தொகுதி ஒலிப்பதிவு செய்து முடிந்த பின், மாஸ்டர் கசற்றில் ரெக்கோர்ட் பண்ணி வைத்து விட்டு அதை அழித்து திருப்பி புதுப்பாடல்களை ரெக்கோர்ட் பண்ணுவது. அப்போது தரம் போய் விடும். அப்படியான வசதியீனங்களுக்கு மத்தியில் தான் எமது ஒலிப்பதிவு எல்லாம் நிகழ்ந்தன. அப்படியான சூழ்நிலையிலே பணியாற்றிய அத்தனை கலைஞர்களும் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்கள்.

► உங்களுடைய இசைப்பயணத்திலே, தாயக எழுச்சிப்பாடல்களில் உங்களால் முதன் முதலில் பாடப்பட்ட பாடலெது?

முதன் முதலில் பாடிய பாடல் மாவீரர் துயிலும் இல்லப் பாடல். ஆனால் வெளிவந்த பாடல் 'தாயக மண்ணின் காற்றே' என்ற பாடல். மாவீரர் துயிலும் இல்லப் பாடலை அந்த நாளைத் தவிர வேறு நாளில் நான் பாடுவதில்லை.

► இதற்கு இசை வடிவம் கொடுத்தவர் யார்?

கண்ணன் மாஸ்டர் தான் இதை இசையமைத்திருந்தார்.

► நீங்கள் இப்போது பாடிய பாடல் ஒரு பாணி, நல்லை முருகன் பாடல்கள் இன்னொரு வகை, அப்புறாமி போன்ற பாடல்கள் வேறொரு வகை. இப்படி எழுச்சிப் பாடல்களிலேயே வித்தியாசத்தைக் காட்டியிருக்கின்றீர்கள். உங்களுக்குச் சவாலாக அமைந்த பாடல் எது?

சவால் என்று எதையும் தனிப்பட்டுக் குறிப்பிட முடியாது, எல்லாமே சவாலான பாடல்கள் தான். சவாலாக எடுத்தால் தான் அதனுடைய முழுமையைக் கொண்டுவர முடியும். அந்த வகை

யில் எல்லாப் பாடல்களிலுமே அவற்றின் நுட்பத்தை உணர்ந்து கொண்டு வரவேண்டும்.

சில பாடல்களை நாம் ஒலிப்பதிவு செய்து வெளியிட்ட பின்னர் மேடையில் பாடுவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். இடையிலே வந்து பாட முடியாமற் போன பாடல், அப்படியெல்லாம் இருக்கின்றது. ஒலிப்பதிவு என்பது மீளவும் பயிற்சி செய்து கொடுப்பதால் எல்லாப் பாடல்களிலும் அப்படியான தன்மை இருப்பதாகவே நான் கூறிக் கொள்வேன்.

► பொதுவாக திரையிசைப் பாடல்களோ, வீடியோ அல்பங்கள் என்று சொல்லும் பாடல்களோ பாடலைக் கேட்பது மட்டுமல்ல கண்ணுக்கு விருந்தாக அவை காட்சி வடிவம் பெறும் போது இன்னும் இன்னும் பலருடைய அபிமானத்தை அவை பெறும். ஆனால் எமது எழுச்சிப் பாடல்கள் ஆரம்ப காலப் பகுதியிலே வெறும் ஒலிப்பேழைகளாக மட்டும் தான் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் பலருடைய உள்ளங்களிலே இப்படியான பாடல்கள் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்திருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் திரையிசைப் பாடல்களுக்கும் மேலாக நேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களால் இப்படி மறக்கமுடியாத ரசிகர் அல்லது நிகழ்வு என்று இருக்கின்றதா?

நிச்சயமாக, இரண்டு மூன்று பாடல்கள் அப்படி இருக்கின்றன. ஒன்று வந்து நாம் இடம்பெயர்ந்து வந்த போது நண்பர் சட்கோபனும், நானும் இணைந்து எழுதிய பாடல். அது 'வேப்ப மரக்காற்றே நில்லு' எனும் பாடல் அது. இடம்பெயர்வை அனுபவித்த அத்தனை பேருக்கும் அதன் வலி புரியும். இதுதான் பாடல் வரிகள்:

தந்தானானே தானேனானேனா...ஓஓ
தந்தானானே தானேனானேனா...
வேப்ப மரக்காற்றே நில்லு.....
வேலியோரப் பூவே சொல்லு....

தோப்புக்குயில் பாடுவது... ஜீவகானமா..?
இல்லை... வேதனையில் வாடும்
எங்கள் தேசராகமா...?

வேப்பமரக் காற்றே நில்லு...
உற்றமும் ஊரும் திரிந்து
ஓற்றை மர நிழலிருந்து
முற்றத்துப் பாயில் போட்ட
முத்தான நெல் மறந்து..

குட்டியாடு கட்டி நிற்க
விட்டு வந்தோமே...நாங்கள்
கோடியிலே நாய் குரைக்க
ஓடி வந்தோமே.....
நாங்கள் கோடியிலே நாய் குரைக்க
ஓடி வந்தோமே....

வேப்ப மரக்காற்றே நில்லு..
வேலியோரப் பூவே சொல்லு..

நேற்றுத் தின்ற சோற்றை எண்ணி
வாடும் வயிற்றை என்ன செய்ய
காற்றையள்ளித் தின்று விட்டு
கையலம்பத் தண்ணீர் தேட..

பக்கத்திலே குழந்தை வந்து
பசித்து நிற்குமே - அதன்
பால்வடியும் முகம் அதிலும்
நீர் நிறையுமே....
அதன் பால்வடியும் முகம்
அதிலும் நீர் நிறையுமே....

வேப்ப மரக்காற்றே நில்லு...
வேலியோரப் பூவே சொல்லு....
தோப்புக்குயில் பாடுவது
ஜீவகானமா?
இல்லை..வேதனையில் வாடும்
எங்கள் தேசராகமா..?

வேப்பமரக் காற்றே நில்லு....
தந்தானானே தானேனானேனா....ஓஓ
தந்தானானே தானேனானேனா...

► உண்மையிலேயே இடப்பெயர்வைச் சந்திக்காதவர்களைக் கூட அந்த வலியை வரிகளிலும் பாடும் தொனியிலும் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள், பழைய நினைவுகளும் மீண்டும் நினைவுக்கு வருகின்றன. இந்தப் பாடலை அந்தக் களத்தில் இருந்து அந்த வேதனையோடு கொடுத்ததால் தான் இன்னும் உயிர்த்துடிப்போடு இருக்கின்றது இல்லையா?

நிச்சயமாக. நாம் இடப்பெயர்வைச் சந்தித்த வேளை எங்களுடைய நண்பர் ஒருவர் ஒரு மரத்திலே தனது துணைவியாரின் சேலையைக் கட்டித் தொங்க விட்டு விட்டு அதற்குள் பிள்ளையைப் போட்டு ஆட்டிக் கொண்டிருந்தார். இவற்றையெல்லாம் பார்க்கும் போது தான் இவை வந்தது. அப்போது காசு இருந்தவர்களுக்குக் கூட பொருட்களை வாங்க முடியாத சூழ்நிலை

இருந்தது. எங்கே போய்த் தங்குவது என்பது யாருக்குமே தெரியாது. எங்கே போகப் போகின்றோம், என்ன நடக்கப் போகின்றது என்பதே தெரியாத சூழ்நிலையில் வந்த அனுபவம். யாராலும் மறக்கமுடியாத ஒரு கனத்த அனுபவம். பெரியவர்கள் சாப்பிடாமல் பசியோடிருந்து தாங்கமுடியாத வேதனையில் இருந்த போது குழந்தைகள் வந்து 'ஐயோ அப்பா பசிக்குது! அம்மா பசிக்குது!' என்று கேட்கையில் அதை அருகில் இருந்து பார்த்திருக்கின்றேன். இந்தப் பாடலைப் பின்னர் மேடையில் பாடும் போது என்னால் பாட முடியாமல் போயிருக்கின்றது. இப்பவும் கூட அந்த நினைவுக்குள் போன பின்னர் என்னால் கதைக்கவே முடியாமல் இருக்கின்றது.

► இப்படியான பல பாடல்களைத் தாயகத்தில் இருந்த காலத்தில் கொடுத்திருக்கின்றீர்கள், அது வெறும் முற்றுப்புள்ளியாக இருந்து விடவில்லை. நீங்கள் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் கூட நம் தாயகக் களத்தில் இருப்பவர்களுக்கான உற்சாகமூட்டும் பாடல்களோ அல்லது புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கான எழுச்சிப் பாடல்களாக கொடுக்கின்றீர்கள். புலம்பெயர்ந்த களம் இப்படி எந்தெந்த வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது?

எங்களுக்கான சில பணிகள் இருக்கின்றன. நாம் நடந்து வந்த பாதையை மறக்க இயலாது, மறக்கவும் கூடாது. நாங்கள் இங்கே வந்துவிட்டோம். எங்களுடைய உறவுகள் நாளும் அந்தக் கொடு நிகழ்வுகளுக்குள் சிக்கித் தவிக்கின்றார்கள். எனவே நாங்கள் இங்கிருந்து என்னென்னவெல்லாம் செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்ய வேண்டிய காலத்தில் நாம் இருக்கின்றோம். எனவே என்னால் முடிந்த அளவிற்கு இங்குள்ள நிகழ்வுகளில் எங்களுடைய வலிகளை, வரிகளாக்கிப் பாடுவது தான் என்னுடைய காலத்தின் பணியென்பேன். கலைஞன் என்பவன் காலத்தின் கண்ணாடி என்

பார்கள். ஏற்கனவே எப்பவோ நடந்த, யாருக்காகவோ எழுதிய பாடல்களை எங்களின் இனம் அழிந்து கொண்டிருக்கும் போதும் பாடிக் கொண்டு இது தான் இசையென்பதை நான் ஏற்கமாட்டேன். சமகாலத்தைப் பிரதிபலிக்காத எந்தக் கலையும், எந்தக் கலைஞனும் மக்கள் மனங்களிலே இடம்பெற்று வாழ முடியாது என்பது என் கருத்து. இந்த வகையில் நான் கனடா தேசத்தில் இருந்தாலும் கூட என்னுடைய நிகழ்வுகளில் நானே பாடல்களை எழுதி குறிப்பாக பாலா அண்ணாவுக்கு முதன் முதலில் பாடல்களை எழுதிப் பாடி வெளியிட்டேன். அதே போல் தமிழ்ச்செல்வன் அண்ணாவுக்கும் அப்படியே தான். ஏற்கனவே பழகிய கவிஞர்களுடனான அனுபவங்களும், எழுதும் ஆற்றலும் இருப்பதனால் இப்பொழுது எனது தேவைக்கு உடனே நானே எழுதிப் பாடுகின்றேன்.

► அத்தோடு 'இசைக்கு ஏது எல்லை' என்னும் நிகழ்விலும் உங்களை ஈடுபடுத்தி வருகின்றீர்கள் இல்லையா?

ஆமாம், வைரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அண்ணாவின் ஒழுங்கமைப்பில் நடந்து வருகின்றன. அந்த நிகழ்வுகள் பலவற்றில் பாடியிருக்கின்றேன். வரும் ஜூன் முதலாம் திகதி கூட ஒரு நிகழ்வு நடக்க இருக்கின்றது. அதை விட இங்கே நடைபெறும் நடன அரங்கேற்றம், இசைக் கச்சேரிகளிலும் பாடி வருகின்றேன்.

அண்மையில் நடனத்துக்காக நான் உருவாக்கியிருக்கும் பாடல் இன்றைய நிகழ்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருக்கின்றது. இப்பாடலை நடனம் செய்பவர்கள் இதைப் பயன்படுத்தலாம். இப்பாடல் ஹம்சானந்தி ராகத்தில் அமைந்தது. அதாவது எமது உறவுகள் படும் இன்னல்களை மறந்து நாம் இன்னும் இருப்பதா என்னும் தொனியில் அமைந்த பாடல்.

இதில் சரணத்தில் வரும்,

'தோம் தோம் தோம்....தமிழ்ரென இணைந்தோம் நாம்'
'தா தி தொம் நம் உறவைக் காப்போம் வா..'

அதில் 'தா தி தொம் நம்' என்பது மிருதங்கத்திலே வரும் ஆரம்ப சொற்கட்டுக்கள். தில்லானாவின் சாயல் உள்ளே வருவது மாதிரி இருக்கும். ஒரு எழுச்சித் தன்மையோடு இப்பாடல் அமைகின்றது.

'ஈழத்தின் அழகுரல் செவிகளில் கேட்கிறதே....'
என்று தொடர்ந்து முழுமையாகப் பாடுகின்றார்.

► சிரமம் பாராது இந்த நீண்டதொரு நேர்காணலை அளித்தமைக்கு மிக்க நன்றிகள்

உண்மையில் எங்களுடைய காலகட்டத்து அனுபவங்கள் வித்தியா சமானவை. அவற்றை இந்த ஒரு பேட்டியில் முடிக்க முடியாது. மற்றக் கலைஞர்கள் பலரைச் சேர்த்து இன்னும் பல பேட்டிகளில் கொடுக்கும் போதே அவை முழுமை பெறும். எமது வரலாறு பெரியது, அதில் எம் துயரம் சிறியது. தவறவிட்டவற்றை மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே நாம் பேசிக் கொள்வோம்.

► ஈழத்து இசைவாரிதி வர்ண. ராமேஸ்வரன் அவர்களே, உங்கள் இசைப்பயணத்தில் இன்னும் பல அங்கீகாரங்களையும், நம் தாயக தேசத்தின் விடுதலையின் பால் நீங்கள் கொண்ட நேசமும் நிறைவேற வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி.

நேர்காணலின் ஒலி இணைப்புக்கு:
https://www.youtube.com/watch?v=fVqie_3GaO8&t=3s
https://www.youtube.com/watch?v=vih_dqTKS_c&t=1s

kaana.praba@thaiveedu.com

